

Avui al matí se celebrarà el Consell de Ministres definitiu

Guió del moment

Llegiu LA HUMANITAT

Aspectes, homes i possibilitats del moment polític

(Del nostre corresponsal especial a Madrid)

CONVERSA ENTRE DOS POLITICS

—La cosa està clara. Respecte d'aquest punt estàn d'acord Melquíades Alvaré, Martínez de Velasco i Gil Robles. La crisi és cosa segura. Ja ni els ministres ho amaguen. Ahir mateix Alzupun...

—Ta, ta! I ja un mes, igual! Però tot s'arreglarà, no ho poseu en dubte. Per la resta, no és pas la primera vegada que Gil Robles rectifica. Passarà res, no pot passar res. Ara és diferent. Cal només llegir

S. E. el President de la República

els diaris de la C. E. D. A. Es mantindran fermes, per trist que sigui el dir-ho.

—Quants ministres són, doncs?

—Cinc, entre C. E. D. A., agraris i en Dualde, melquíades. Els radicals, són set.

—Però, volem dir que voldran promoure la crisi per aquesta carra en Reoorden l'últim discurs de Gil Robles; i el que va fer a Saragossa, l'ilegití el que diu avui, dimarts, el diari de la C. E. D. A., Ya. Com veieu va a primera plana, amb negretes, sota aquest títol «Orden públic i justícia». Us il·lustré, només, l'últim paràgraf!

—Ei es precisó senyalar sus causes, ver donde està la raiz del mal para arrancar-la de cuajo y extirpar de una vez sobre el haz de España esta criminalidad vergonzosa. La causa no es otra que la falta de una justicia ejemplar, severa, que no haga distinción ni establezca categorías. No se puede actuar con energía y prontitud cuando las «dilecciones y las transigencias en torno a los poderosos de la Revolución han trascendido al campo nacional y se conocen los manejos que en pro de ellas turban la paz política y están a trueque de romper incluso el bloque gubernamental, único posible dentro de la constitución del actual Parlamento».

—Així, vos veieu la crisi segura?

—Sí. Hi havia el punt de la prorróga de pressupostos. Però aprovada la prorróga, ja no veig manera d'evitar-la.

—Amb tot, no hi crec! Aquesta gent segueixen la tàctica jesuítica. Si els altres aguanten, els afuixaran, i a l'endemà tornaran a la càrrega preparant-se millor.

ALTRA CONVERSA

—Dualde...?

—Dualde farà el que li digui Melquíades Alvaré i res més. Dualde no té un partit, ni és diputat i no ha pogut destacar-se a les Corts com a eloquent parlamentari que seria. És el representant de Melquíades, i allí està, per obra del polític d'Oviedo.

—I volem dir...?

—He dit del polític d'Oviedo. Política asturiana que suposa que existeix una gran indignació ambiental, i en els medis en què ell es mou, en totes aquelles terres. A més, amb les noves clientèles polítiques adquirides d'ençà de la República, aquest home no és el mateix.

—De totes maneres: els cedistes i els agraris passaran per tot abans de comprometre la seva participació en el Govern.

—Oblideu que Gil Robles ha dit que o governen ells, o s'haurà d'anar a la dissolució de les Corts.

—Bah! Si veu que no han de governar ells, anirà tirant, fins que vingui un moment més propici...

—Quin? Escolteu:

—Es jove, té ambicions, es pensa que podria fer coses extraordinàries. Sempre que es parla de crisi, sonen els noms d'aquelles persones com a caps del Govern... Que si Martínez de Velasco. Que si el ministre d'Agricultura... etc. Comprén el difícil que li seria, si no s'imposava, poder presidir un Govern. En canvi, dissoltes les Corts, si torna triomfant, després d'haver-se presentat com a republicà...

—Però, no observeu la fonda reuocació d'esquerres que s'ha produït? ¿Es que podeu creure en un triomf de la dreta?

—I jo us dic: ¿Creieu que no serà pitjor d'ací a sis mesos? Com més

El viatge del senyor Pi i Suñer, a Madrid

Ahir visità el senyor Companys i conferencià amb el senyor Santaló

Madrid, 28. — L'ex-president de la Generalitat ha conversat aquest matí, a la Presó Model, detingudament, amb l'alcalde popular de Barcelona senyor Pi i Suñer, que ha arribat avui, procedent de la capital catalana.

Nombrosos periodistes s'han congregat a la Presó Model per tal d'esperar la sortida del senyor Pi i Suñer, i que aquest els donés

PI I SUÑER

compte del tractat amb el senyor Companys, però l'alcalde de Barcelona s'ha mostrat reservadíssim per la qual cosa els periodistes no puguera aconseguir que els digués ni una sola paraula.

A la tarda, el senyor Pi i Suñer celebrà una extensa conferència amb el cap de la minoria d'Esquerra, senyor Santaló.

Avui, en una nova entrevista, Pi i Suñer parlà extensament amb el senyor Companys

Madrid, 28. — Els periodistes, estranyats del lacaisme de l'ex-alcalde de Barcelona, senyor Carlos Pi i Suñer, en sortir aquest matí de la Presó Model, es dedicaren a la seva recerca. Molt avançada la nit, el trobaren a l'Hotel on s'hostatja.

El senyor Pi i Suñer mostrà gran estranyesa per la desconfiança dels informadors davant la incredulitat de les seves paraules.

—No us estranyeu —digué— del meu lacaisme; és degut al fet que en la meua visita al senyor Companys no hem pogut parlar. Solament hem dit algunes paraules de salut. Això ha estat a causa de les moltes persones que estaven de visita a la presó, i comprendreu que no era oportú que parléssim de coses d'algun transcendència per a la vida política de Barcelona.

Demà, al matí, tindrà una conferència amb el senyor Companys, la qual entrevista, serà concedida amb caràcter extraordinari. En ella tractarem assumptes polítics i després us donaré amplis detalls.

UNA TERCERA CONVERSA

—No crec en la crisi. I si ve la crisi es formarà un Govern radical suplement, i prou.

—Més aviat crec en un Govern de transició, que no en un Govern duratí uns dies, que en presentar-se, com que no s'aguantarà, donarà motiu a la dissolució.

—Bah! Qui?

—Que us dire... Pedregal, per exemple. Amb noms com Cirilo del Río, Madariaga, la Lliga, etc.

—Egüi, home, digue.

—Es que tot, tot, menys dissoldre el Parlament! No es vol dissoldre el Parlament, ja ho sabeu!

—Perdoneu. No es volia. Però no sempre es fa el que es vol. I tal com es van posant les coses...

QUARTA I ÚLTIMA

—Es la tàctica jesuítica, creieu-me. Però si ho han dit ells mateixos manté vegadal Primer: ajudar Lerroux. Segon: Col·laborar amb Lerroux. Tercer: Substituir-lo, i apoderar-se del Govern. Però si cada dia ho diu Gil Robles i ho escriu El Debate! I el trist és que es va complint...

—Bé; però el que passa no és que ells ajudin Lerroux, sinó que Lerroux ajuda ells mateixos.

—Egüi. Ja ho ha dit, amb paraula molt viva, Gordon Ordaz, en el darrer miting que ha fet.

—Així, penseu que hi haurà crisi aviat.

—Sí.

—I dissolució de Corts?

—De cap manera!

—De cap manera... Diguei el que digui El Debate i Gil Robles, perquè tenen altra trajectòria. Si no els donen el Govern, s'aguantaran perquè tenen una finalitat traçada i van a ella.

—Volem dir-me?

—D'acord amb la Constitució, no es pot votar per majoria de diputats, fins passats quatre anys, la reforma constitucional.

—Enuque...

—Deixeu-me dir. Els quatre anys es compleixen el 9 de desembre de l'any que vivim.

—Que vivim...?

—Calieu. No és cosa de fer-hi drama... El que jo afirmo és que aquestes Corts duraran tot l'any 1935, ja que per a fer la reforma constitucional es necessiten dues Corts: unes Corts que acordin la necessitat, i altres, les següents, que facin la reforma. Així ho reglamentava la Constitució.

—Bé; però ¿tant interès tenen en la reforma constitucional?

—Extraordinari, i tot ho supediten a això. Passaran per tot per aconseguir això.

—Vós m'esteu repetint el que va dir, dimenge, el senyor Botella Asensí en el miting d'Alcoi. Però el mateix en Gil Robles tornava a insistir en la seva posició coneguda d'aquests últims dies. Penso que Botella ja no ho veu tot tan clar. És possible que aquestes fossin els propòsits de la C. E. D. A., però les circumstàncies obliguen a molt i s'han d'adaptar a les possibilitats.

—No ha variat res.

—Sou un tossut.

—De totes maneres, i passi el que passi, hi ha encara molta feina a fer, i molts perills a allunyar.

(Passa a la pàg. 5)

La meua opinió personal és que aquestes Corts tenen una missió a complir, que és la reforma de la Constitució — diu Martínez de Velasco

«El Debate» comenta l'efecte produït pel seu editorial del dimecres

Madrid, 28. — «El Debate» contesta avui als comentaris de què fou objecte el seu article de fons publicat el dimecres.

«Discrepan de nosotros los jefes políticos de derecha en cuanto a las consecuencias que deban seguirse de lo que el Gobierno resuelva sobre la ejecución de las sentencias pendientes.

No afecta esa discrepancia a cuestión ninguna de principios; ellos y nosotros estamos conformes en que ninguna consideración política ha debido de tener la obra de la justicia ante ninguna graduación ni jefatura y en que es obligación de los ministros de derechos dar su voto en tal caso, no en favor de la gracia, sino en pro de la justicia.

La divergencia se da en el modo de apreciar los efectos políticos de la resolución que, por desgracia, es presumible. Se refiere a una cuestión de táctica política en la que entra por mucho la apreciación de los factores contingentes, la atención a las circunstancias. Una diferencia de este género no puede de verdad extrañar sino a quienes no nos hayan creído cuantas veces hemos afirmado que «El Debate» no es oficioso de ningún partido.

Tienen los partidos políticos sus jefes, sus asambleas y consejos; como tienen las minorías parlamentarias sus reuniones y sus juntas y, responsables de sus actos, a su albedrío deciden determinar en cada caso su conducta. La voz de un periódico, que no es órgano de ellos, nadie puede de entender que sea la suya. Hasta de entender que en público se ha hecho, pues, hoigaba.

Però «El Debate», que no pucde hablar, ni lo pretende, en nombre de un grupo político, habla, si, en de una ideología y dirección política y de una opinión ante las cuales afronta en todo caso la responsabilidad de sus palabras.

Y en el presente, en la guerra civil, la aclaración que en público se ha hecho de ayer, Mirando al bien del país entiendo que esa crisis que se anuncia y que no noticia la injusticia, pone en peligro la paz pública y en entredicho el porvenir inmediato de la causa de las derechas, que es la de España. Y arrostra la impopularidad de ese ingrato consejo».

Expectació a la Cambra

Madrid, 28. — Encara que el senyor Alexandre Lerroux en la seva conversació amb els periodistes, a primera hora de la tarda, digué que el dia d'avui seria políticament un dia mort, i encara que per tots es dona com a indubtable que l'actitud dels grups governamentals no variaria en plantejar-se la crisi, el cert és que l'expectació era molt gran a la Cambra i que tots els comentaristes coincidien que la crisi que va a plantejar-se serà una de les més difícils que s'han plantejat des de l'adveniment de la República.

Quelcom desorientà els informadors el fet que al voltant de les cinc de la tarda, després de manifestar amb algun deteniment el senyor Lerroux i el ministre de Justícia senyor Alzupun, sortissin ambdós del despatx de ministres del braç i amb cara somrient.

L'opinió de Martínez Barrio

Preguntat el senyor Martínez Barrio prop de la seva opinió en el moment actual, digué:

—La papereta és una de les més difícils que s'han plantejat en la política espanyola, però jo no puc dir més, perquè no s'ha d'obrir que estic de l'altre costat. Amb tot, la cosa és ben clara. Si es forma un Govern anàleg a l'actual, el poble es preguntarà: ¿I per això tant estrèpit? I ara dic jo: ¿Volent mantindre aquestes Corts, és possible un Govern diferent de l'actual?

Emiliano Iglesias, creu que el millor seria evitar la crisi

Per la seva part el cap de la minoria radical, senyor Iglesias deia: (Passa a la pàg. 5)

El senyor Lerroux diu que en el Consell d'avui es plantejarà la qüestió

Madrid, 28. — El cap del Govern romangué tot el matí al seu despatx del Ministeri de Governació. En marxar al seu domicili conversà amb els periodistes als quals feu les següents manifestacions:

—No hi ha cap notícia; d'ahir a avui no s'ha produït cap esdeveniment que canviï la situació.

—Aleshores —digué un periodista— continueu essent optimista?

—Ho sóc sempre. Què pot passar? que em quedi o que marxí. Si marxó, tots contents; jo, perquè aniré a descansar, i els meus enemics perquè queden satisfeits. Si em quedo, seguiré amb el meu deure com fins aquí. Els clar que per damunt meu hi ha dues voluntats: la del Parlament i la del President de la República.

No he rebut cap visita; és un dia, el d'avui, mort, de parentès. Posades les cartes cap per amunt, ja no hi ha el per que amagar-ho. Queda obert el ventall, tal com diuen els Tribunals. Aquest és l'assumpte del dia. En el Consell de ministres de demà és on es plantejarà la qüestió.

No he rebut cap visita; és un dia, el d'avui, mort, de parentès. Posades les cartes cap per amunt, ja no hi ha el per que amagar-ho. Queda obert el ventall, tal com diuen els Tribunals. Aquest és l'assumpte del dia. En el Consell de ministres de demà és on es plantejarà la qüestió.

Visites

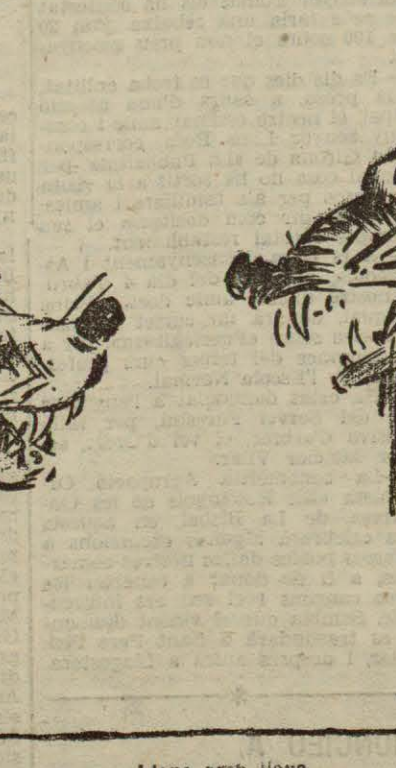
Madrid, 28. — Entre altres, han visitat el President i ex-consellers de la Generalitat, els senyors Odon de Buen, Rafael de Buen, Salvador Quemades, Casares Quiroga, Bujeda, Barcia, Marial, Santaló i Mascort.

El director de «El Liberal», de Bilbao, condemnat a vuit mesos d'arrest

Bilbao, 28. — S'ha celebrat un consell de guerra a la caserna de Basurto contra el director de «El Liberal» de Bilbao, senyor Teodosio Mendive, pel suposat delictes d'excitació i auxili a la rebel·lió.

El fiscal, el qual demanava una pena severa, modificà les seves conclusions provisionals en el sentit de considerar l'incurs en un delictes de Premsa. El defensor sollicità l'absolució. La pena ha estat de vuit mesos d'arrest.

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA

Llops amb llops... (Per Nel·lo)

EL TEMPS. A Catalunya continua el bon temps amb cel seré, llevat per la costa de Tarragona i de La Selva on apareix semicobert.

Els vents en general són encalmats o fluïuxs de direcció variable.

Gruix de la neu: Port de la Bonaigua, 2,75 m.; Envalira, 1,90 m.; Núria, 90 centímetres; Ransoll, 15 centímetres i Angolaster, 9 centímetres.

Catalunya i la reconstrucció de la República

Aquest és el tema interessantíssim en el moment polític actual de la conferència que l'Il·lustre escriptor, ex-Ambaixador de la República a Roma i ex-diputat per Barcelona a les Corts Constituents,

GABRIEL ALOMAR

donarà el proper diumenge, dia 31, a les onze del matí, al local

«GRAN PRICE»

de la nostra ciutat. (Casanova-Floridablanca)

Cap català d'esquerra no pot deixar d'assistir-hi!

INSTRUCCIONS:

Per tal de facilitar l'accés al local, les portes del «Gran Price» s'obriran a les nou del matí.

L'entrada, a excepció de les llotges, serà lliure.

A la nostra redacció, Ronda Universitat, núm. 25, pral., a partir d'avui, divendres, es facilitaran invitacions de llotges als senyors diputats, consellers municipals, representants d'entitats i centres polítics d'esquerra que ho sol·licitin.

Per tal d'evitar dificultats i retards, la Comissió organitzadora prega a tothom que no deixi per a última hora les seves peticions i demandes.

SEMBA QUE VENIEN SUCCEINT-SE CERTES ANORMALITATS EN EL CANVI DELS BONS DE L'EXTINGIT BANC DE BARCELONA

perquè s'assabenti del que hi hagi de cert en les esmentades denúncies.

El president ha ordenat que el jutjat que tramitava la fallida del Banc de Barcelona segueix aquestes actuacions i a l'efecte el jutjat número 4 abans de l'Audiència se n'ha encarregat.

El fiscal d'aquesta Audiència en donar-se compte de la importància de l'afar ha nomenat al fiscal del Tribunal de Cassació senyor Ferran González Prieto, per tal que intervingui en l'esmentat sumari en qualitat d'inspector.

Sabem que la primera providència de l'Audiència ha estat la de trametre un comunicat al jutge perquè s'oficiï al Banc Comercial de Barcelona perquè contesti si el canvi dels Bons del Banc de Barcelona que actualment està fent es fa d'acord amb el que fou acordat a l'assemblea darrerament celebrada, i en cas contrari comunicant-li que s'han d'atenir al conveni que està establert amb els creditors del Banc de Barcelona.

El fiscal del Tribunal de Cassació, actuarà d'inspector

Des de fa molts dies que a la Presidència de l'Audiència es reben constants queixes i denúncies en relació a l'actuació del Banc Comercial de Barcelona en el canvi dels Bons de l'extingit Banc de Barcelona.

Com sigui que les queixes han arribat fins a Madrid, des del Ministeri de Justícia s'ha enviat un telegrama a aquesta Presidència

La solidaritat nacional

No és pas nou el cas d'un Govern belga de composició tripartita: catòlics, socialistes i liberals. Hi hagué a Bèlgica Governos d'aquests durant la gran guerra i en els anys posteriors. Però el fet que un Govern de tal caràcter hagi tornat a formar-se ara, després d'un llarg període d'allunyament dels socialistes, pren una clara i forta significació.

Dues causes principals imposen avui, a Bèlgica, la solidaritat nacional: la difícil situació econòmica interior i la tèrbola situació europea. D'altra banda, el sistema electoral proporcionalista no ha permès que un sol partit tingui majoria parlamentària i ha obligat a repetides coalicions ministerials.

El cas de Bèlgica és, doncs, un d'aquests casos tan freqüents en l'Europa de la post-guerra, on els Governos d'un sol partit són una excepció, la qual actualment va lligada, quasi sempre, al règim dictatorial.

Ningú no pot negar que la realitat política dels nostres dies porta molt sovint cap a l'afirmació positiva del principi de la solidaritat nacional per damunt dels partits i de les classes. Hom podrà fer objeccions a aquesta tendència. Hom podrà combatre-la. Però existeix, creix i s'imposa. Senyal que té rels profunds en la consciència dels homes i en l'ànima de les nacions.

La solidaritat nacional, però, només és duradora i sincera dins un règim d'amplia llibertat democràtica. Només és factible en els països on imperen els postulats del liberalisme i on resta ben obert el camí de la justícia social.

Per això les dretes espanyoles no poden invocar en favor de llur actitud aquesta realitat innegable de l'afirmació de la solidaritat nacional en els països europeus.

No poden invocar la solidaritat dels partits els qui imposaren l'exclusió dels socialistes en el Govern de la República espanyola i han estat l'exclusió rancuniosa fins als polítics autènticament republicans i esquerristes.

No poden invocar la solidaritat dels homes de tots els estaments els qui, a despit de llur verbalisme demagògic, defensen per damunt de tot els interessos del capitalisme i els privilegis de la propietat privada.

No poden invocar la solidaritat dels diversos pobles de l'Estat els qui s'oposen al normal funcionament del règim estatutari de Catalunya.

No poden invocar la solidaritat dels homes de totes les idees i de totes les creences els qui alen bandera de passió contra el laïcisme estatal, que és la fórmula liberal en la qüestió religiosa.

Quina solidaritat nacional és la dels qui neguen als altres ciutadans i als altres pobles la igualtat de condicions i la llibertat d'esperit?

Si: a Bèlgica, com en molts d'altres països d'Europa, hi ha avui un Govern de solidaritat nacional. Convien dins el Govern catòlics, socialistes i liberals. I encara cal afegir que hi convien els valons i els flamencs.

Però a Bèlgica, amb tot i les seves lluites interiors, els catòlics no es declaren incompatibles amb els liberals (que vénen a ésser com els esquerristes d'ací) ni amb els socialistes.

A Bèlgica regeixen, fa anys, uns lleis socials molt més completes i generoses que les del mateix caràcter vigents a Espanya.

A Bèlgica hi ha laïcisme estatal i plena llibertat política. Els catòlics belgues s'han adaptat a les formes del liberalisme i no pretenen destruir-les ni minvar-les mitjançant una reforma constitucional.

A Bèlgica, les reivindicacions lingüístiques de Flandes han estat gradualment ateses en el camp de l'administració pública i en el de l'ensenyament, fins al punt que les dues llengües de l'Estat gaudeixen avui d'iguals drets i prerrogatives.

¿Tenen per ventura les dretes d'Espanya una posició igual o semblant?

La solidaritat nacional, però, només és duradora i sincera dins un règim d'amplia llibertat democràtica. Només és factible en els països on imperen els postulats del liberalisme i on resta ben obert el camí de la justícia social.

Per això les dretes espanyoles no poden invocar en favor de llur actitud aquesta realitat innegable de l'afirmació de la solidaritat nacional en els països europeus.

No poden invocar la solidaritat dels partits els qui imposaren l'exclusió dels socialistes en el Govern de la República espanyola i han estat l'exclusió rancuniosa fins als polítics autènticament republicans i esquerristes.

No poden invocar la solidaritat dels homes de tots els estaments els qui, a despit de llur verbalisme demagògic, defensen per damunt de tot els interessos del capitalisme i els privilegis de la propietat privada.

No poden invocar la solidaritat dels diversos pobles de l'Estat els qui s'oposen al normal funcionament del règim estatutari de Catalunya.

No poden invocar la solidaritat dels homes de totes les idees i de totes les creences els qui alen bandera de passió contra el laïcisme estatal, que és la fórmula liberal en la qüestió religiosa.

Quina solidaritat nacional és la dels qui neguen als altres ciutadans i als altres pobles la igualtat de condicions i la llibertat d'esperit?

Si: a Bèlgica, com en molts d'altres països d'Europa, hi ha avui un Govern de solidaritat nacional. Convien dins el Govern catòlics, socialistes i liberals. I encara cal afegir que hi convien els valons i els flamencs.

Però a Bèlgica, amb tot i les seves lluites interiors, els catòlics no es declaren incompatibles amb els liberals (que vénen a ésser com els esquerristes d'ací) ni amb els socialistes.

A Bèlgica regeixen, fa anys, uns lleis socials molt més completes i generoses que les del mateix caràcter vigents a Espanya.

A Bèlgica hi ha laïcisme estatal i plena llibertat política. Els catòlics belgues s'han adaptat a les formes del liberalisme i no pretenen destruir-les ni minvar-les mitjançant una reforma constitucional.

A Bèlgica, les reivindicacions lingüístiques de Flandes han estat gradualment ateses en el camp de l'administració pública i en el de l'ensenyament, fins al punt que les dues llengües de l'Estat gaudeixen avui d'iguals drets i prerrogatives.

¿Tenen per ventura les dretes d'Espanya una posició igual o semblant?

La solidaritat nacional, però, només és duradora i sincera dins un règim d'amplia llibertat democràtica. Només és factible en els països on imperen els postulats del liberalisme i on resta ben obert el camí de la justícia social.

Per això les dretes espanyoles no poden invocar en favor de llur actitud aquesta realitat innegable de l'afirmació de la solidaritat nacional en els països europeus.

No poden invocar la solidaritat dels partits els qui imposaren l'exclusió dels socialistes en el Govern de la República espanyola i han estat l'exclusió rancuniosa fins als polítics autènticament republicans i esquerristes.

No poden invocar la solidaritat dels homes de tots els estaments els qui, a despit de llur verbalisme demagògic, defensen per damunt de tot els interessos del capitalisme i els privilegis de la propietat privada.

No poden invocar la solidaritat dels diversos pobles de l'Estat els qui s'oposen al normal funcionament del règim estatutari de Catalunya.

No poden invocar la solidaritat dels homes de totes les idees i de totes les creences els qui alen bandera de passió contra el laïcisme estatal, que és la fórmula liberal en la qüestió religiosa.

Quina solidaritat nacional és la dels qui neguen als altres ciutadans i als altres pobles la igualtat de condicions i la llibertat d'esperit?

Si: a Bèlgica, com en molts d'altres països d'Europa, hi ha avui un Govern de solidaritat nacional. Convien dins el Govern catòlics, socialistes i liberals. I encara cal afegir que hi convien els valons i els flamencs.

Però a Bèlgica, amb tot i les seves lluites interiors, els catòlics no es declaren incompatibles amb els liberals (que vénen a ésser com els esquerristes d'ací) ni amb els socialistes.

A Bèlgica regeixen, fa anys, uns lleis socials molt més completes i generoses que les del mateix caràcter vigents a Espanya.

A Bèlgica hi ha laïcisme estatal i plena llibertat política. Els catòlics belgues s'han adaptat a les formes del liberalisme i no pretenen destruir-les ni minvar-les mitjançant una reforma constitucional.

A Bèlgica, les reivindicacions lingüístiques de Flandes han estat gradualment ateses en el camp de l'administració pública i en el de l'ensenyament, fins al punt que les dues llengües de l'Estat gaudeixen avui d'iguals drets i prerrogatives.

¿Tenen per ventura les dretes d'Espanya una posició igual o semblant?

La solidaritat nacional, però, només és duradora i sincera dins un règim d'amplia llibertat democràtica. Només és factible en els països on imperen els postulats del liberalisme i on resta ben obert el camí de la justícia social.

Per això les dretes espanyoles no poden invocar en favor de llur actitud aquesta realitat innegable de l'afirmació de la solidaritat nacional en els països europeus.

No poden invocar la solidaritat dels partits els qui imposaren l'exclusió dels socialistes en el Govern de la República espanyola i han estat l'exclusió rancuniosa fins als polítics autènticament republicans i esquerristes.

No poden invocar la solidaritat dels homes de tots els estaments els qui, a despit de llur verbalisme demagògic, defensen per damunt de tot els interessos del capitalisme i els privilegis de la propietat privada.

No poden invocar la solidaritat dels diversos pobles de l'Estat els qui s'oposen al normal funcionament del règim estatutari de Catalunya.

No poden invocar la solidaritat dels homes de totes les idees i de totes les creences els qui alen bandera de passió contra el laïcisme estatal, que és la fórmula liberal en la qüestió religiosa.

Quina solidaritat nacional és la dels qui neguen als altres ciutadans i als altres pobles la igualtat de condicions i la llibertat d'esperit?

Si: a Bèlgica, com en molts d'altres països d'Europa, hi ha avui un Govern de solidaritat nacional. Convien dins el Govern catòlics, socialistes i liberals. I encara cal afegir que hi convien els valons i els flamencs.

Però a Bèlgica, amb tot i les seves lluites interiors, els catòlics no es declaren incompatibles amb els liberals (que vénen a ésser com els esquerristes d'ací) ni amb els socialistes.

A Bèlgica regeixen, fa anys, uns lleis socials molt més completes i generoses que les del mateix caràcter vigents a Espanya.

A Bèlgica hi ha laïcisme estatal i plena llibertat política. Els catòlics belgues s'han adaptat a les formes del liberalisme i no pretenen destruir-les ni minvar-les mitjançant una reforma constitucional.

A Bèlgica, les reivindicacions lingüístiques de Flandes han estat gradualment ateses en el camp de l'administració pública i en el de l'ensenyament, fins al punt que les dues llengües de l'Estat gaudeixen avui d'iguals drets i prerrogatives.

¿Tenen per ventura les dretes d'Espanya una posició igual o semblant?

La solidaritat nacional, però, només és duradora i sincera dins un règim d'amplia llibertat democràtica. Només és factible en els països on imperen els postulats del liberalisme i on resta ben obert el camí de la justícia social.

Per això les dretes espanyoles no poden invocar en favor de llur actitud aquesta realitat innegable de l'afirmació de la solidaritat nacional en els països europeus.

No poden invocar la solidaritat dels partits els qui imposaren l'exclusió dels socialistes en el Govern de la República espanyola i han estat l'exclusió rancuniosa fins als polítics autènticament republicans i esquerristes.

No poden invocar la solidaritat dels homes de tots els estaments els qui, a despit de llur verbalisme demagògic, defensen per damunt de tot els interessos del capitalisme i els privilegis de la propietat privada.

No poden invocar la solidaritat dels diversos pobles de l'Estat els qui s'oposen al normal funcionament del règim estatutari de Catalunya.

No poden invocar la solidaritat dels homes de totes les idees i de totes les creences els qui alen bandera de passió contra el laïcisme estatal, que és la fórmula liberal en la qüestió religiosa.

Quina solidaritat nacional és la dels qui neguen als altres ciutadans i als altres pobles la igualtat de condicions i la llibertat d'esperit?

Si: a Bèlgica, com en molts d'altres països d'Europa, hi ha avui un Govern de solidaritat nacional. Convien dins el Govern catòlics, socialistes i liberals. I encara cal afegir que hi convien els valons i els flamencs.

LES LLETRES

CAPDAVANTERS DE CATALUNYA

Gabriel Alomar, home de lletres i sembrador d'idees

Gabriel Alomar, l'insigne fill de Mallorca, el nom del qual ha anat sempre unit a totes les lluites del nostre poble en pro de la pròpia dignitat, nacional i humana, torna a ésser entre nosaltres. Hi torna a ésser amb els entusiasmes de trenta anys enrera i amb els mateixos neguits d'aleshores. Molt aviat parlarà al poble des d'una tribuna adient d'allò que li inspira el moment polític. No és, doncs, de l'Alomar polític que anem a ocupar-nos avui, sinó de l'Alomar poeta, filòsof, glossador, idealista que va ésser llumener del nostre pensament quan nosaltres teníem divuit anys.

En els temps de la primitiva Esquerra. Amb els Carner, Sunyol, Llaure, Vallès i Ribot i Bastardes, compartia la primera línia d'acció. Alomar, abans de clivellar-se el bloc solidari, la signatura d'Alomar damunt «El Poble Català» havia assolit una popularitat màxima. Els seus articles contundents, abrandats, precisos contra tot allò que signifiqués tirania o servitud i l'invencible, molt aviat, la simpatia de la massa solidària, i el va contribuir enormement a dotar d'un sentit esquerrista l'onada emocional catalana. Alomar, mallorquí de naixença, catedràtic de professió, va venir al nostre país a catalanitzar-se del tot — el mallorquí, de fet, és sempre català — i a iniciar en català i per a Catalunya la seva enorme tasca literàrio-periodística.

En aquell temps Gabriel Alomar dula un frondós bigot, fumava una pipa de llop de mar i d'una invariablement al coll una xalina grossa. Alt, robust, cepat dintre el vestit fíu cru d'estiu, omplia les Rambles quan hi passava. Avui ja no duu bigot, ni, possiblement, fuma en pipa. Conserva, però, la xalina, la corbata i el temperament. Aquest temperament de lluitador que, quan sembla apaiçat, resorgeix tot d'una més enérgic que mai, a la manera d'un Vesubi.

Hem anat a visitar el Mestre. Hi hem anat una mica commoscos. Tenim Alomar al davant, és venir-hi una època. Diàleg amb ell vol dir revivir amb els colors més vius les convulsions i els colapes de la vida catalana, de trenta anys, entre el 25 de novembre i el 6 d'octubre.

Ens ha rebut amablement a la seva cambra de la Residència d'Estudiants, a la Universitat Industrial de Barcelona. Tot seguit hem entrat en matèria.

En recordar-li els seus articles a «El Poble Català» i «La Campana de Gràcia», reflexos de l'orientació esquerrista que ell somniava donar al catalanisme, Mestre Alomar s'ha emocionat una mica... Haurà rememorat, com nosaltres, aquells tònics de Rambla amb els més destacats elements del C. N. R.

— I de les meves «Sportules» no us en recordeu? — ha fet, somrient. Està clar que ens en recordem! Qui les oblidà? «Sportules» era una secció quotidiana de «El Poble Català», on l'Alomar, sota el pseudònim «Poesia» combinava el sentit nou de l'estil amb temes literaris i polítics. Era, de certa manera, la rèplica al «Glossari» de Xènius a «La Veu». (Per cert que l'un i l'altre foren barrejats i caricaturitzats en una revista satírico-local que el 1910 va representar-se al desaparegut teatre Gran Via.)

Seguint parlant. Ara som nosaltres que interroguem: — Mestre Alomar, ¿recordeu el procés Rull?

El nostre il·lustre interlocutor ajunta les cèl·lules i clou els punys. És evident que des del 1908 no ha canviat de criteri.

— Allò fou una monstruositat — replica — semblant, només, a la perpetrada amb Ferrer i Guàrdia. Vull recordar-vos com varen ésser de solides les meves campanyes en aquest sentit. Quant a Ferrer, tot Europa hi era. Quant a Rull, amic, penseu que van deixar-me sol. Per això en alludir-hi, dia sempre «la meua revisió personal» del procés Rull.

— Parlem de versos? — diem per a esborrar una mica la mala impressió dels records.

— Parlem-ne — diu Gabriel Alomar.

LLIBRES

AUTOGRAF, DIBUIXOS, AQUAREL·LES

I el més important: assortiment de GRAVATS de Barcelona

Exposició i venda a preus intersemitants a

METROPOLITANA

Llibreria vella i Nova

Canuda, 31 (dalt Sala Mozart)

INFORMACIÓ DE L'ESTRANGER

LA CONDEMNNA DE QUATRE NAZIS A MEMEL

Continua l'agitació per tot Alemanya i el govern la recolza

El nou Govern polonès presidit pel coronel Slavek

EL GOVERN ES MOLT SEMBLANT A L'ANTERIOR

Varsòvia, 28 (urgent). — El coronel Slavek, en carregar pel President de la República de formar Govern, ha presentat la llista d'aquest a primeres hores de la nit. L'única variant respecte a l'anterior Gabinet, la constitueix precisament la presència a la seva Presidència de l'esmentat coronel Slavek.

EL CANVI DE GOVERN NO AFECTARÀ EL VIATGE DE EDEN

Varsòvia, 28. — En els cercles oficials s'assegura que la crisi governamental plantejada a Polònia, no afectarà per a res al viatge del ministre anglès, Anthony Eden, el qual es realitzarà en la data i amb l'objecte previstos anteriorment.

La situació de Cuba és encara caòtica

DEMANEN L'EXTRADICIÓ D'UN EX-MINISTRE

L'Havana, 28. — El Govern ha ordenat a tots els cossos de Policia a l'Exèrcit la detenció de l'ex-secreta (ministre) de Finances i cap de l'organització A. B. C. D. Joaquim Martínez Sáenz. Se l'acusa de propagar la rebel·lió i d'haver pres part activa en el passat moviment revolucionari. Com que el senyor Martínez Sáenz es troba a Nord-Amèrica, on ha fugit recentment després d'una violenta controvèrsia periodística amb el coronel Batista, es demana al Govern d'aquest país la seva extradició, la qual segurament no serà concedida.

Han començat els Consells de guerra, a Grècia

SÓN DEMANADES TREZTE PENES DE MORT

Atenes, 28. — Avui s'han celebrat diversos consells de guerra contra elements complicats en la darrera revolució grega. El Fiscal ha demanat 13 penes de mort, set cadenes perpètuas i altres penes de llarga durada.

nostra sortida. Ens colpeja amicalment l'espai i ens diu:

— Això té costa res. Vaig obtenir d'antuvi, i per oposició, la càtedra de Literatura de l'Institut Jovellanos de Gijón. D'allà vaig ésser traslladat a Píques, on vaig arribar a director de l'Institut. Més tard, vaig anar a professor a Palma de Mallorca, on vaig ocupar la càtedra de Llengua i Literatura.

He estat encarregat per la Universitat autònoma de Barcelona d'uns cursos sobre «Romanticisme» i «Evolució dels temps èpics fins a la llur conversió en teatral». Era una tasca que m'havia emprès amb fe i entusiasme. Però les dificultats burocràtiques, nascudes de la crisi universitària, m'han impedit, fins avui, aquesta agregació. Tinc confiança que la situació no trigui a arreglar-se.

Amb aquests mots, un cordial somriure i una franca estreta de mans ens acomiadava d'aquest balneari il·lustre, antipoda del Maura vanitos i del March suspecte. I ens allunyem d'ell amb la grata esperança que la seva reintegració a la vida pública ens retorni una mica d'aquell generós abrandament que ens movia quan érem joves i il·l·legibles les «Sportules». D'aquest Alomar, que segueix creient en l'espiritualització de la política, per tal d'oposar-la als neo-maquavelismes que tan cars ens costen a tots pleigats.

— Teniu altres llibres editats? — Si; «Verbo» i «La formació de sí mismo». En ells he aplegat una bona part dels meus assaigs literaris i filosòfics, singularment la teoria de transformar les paraules en relació als conceptes. D'això jo en dic «Logometria».

— Gràcies per tot, Mestre. Però encara us vull molestar més. ¿Voleu dir-me què som, si us plau, sobre «La política idealista»? — No em molesteu gens. En plauro dir-vos que «La política idealista» és el títol d'un volum que conté tot el meu pensament en relació amb l'espiritualitat de la política, en oposició al neo-maquavelisme de les raons de transformació i al panorama del món contemporani.

Tot seguit ens assabenta que té gairebé llesta una mena de «Guia sentimental» d'Itàlia, la qual anomena «Via Sacra». Declarem que trobem això molt interessant i els detalls que ens dona corroboren aquesta impressió.

— ¿Penseu publicar nous llibres, encara? — Afegeix.

Gabriel Alomar fa una mitja rialla que, traduïda al català, diu: «Es que voldria que jo m'estigués parant».

— Preparo — respon — noves edicions dels volums que tinc exhaurits. Alhora dispenso del material suficient per a un segon volum de «La política idealista».

Així mateix em proposo aplegar novament en un llibre els meus assaigs, sota el títol «L'Àlgebra de l'Esquerra». I no tindrà res d'estrany que les poèsies de «La columna de foc» tinguessin una continuació amb un nou recull que es dirà, si de cas, «L'estela de llum».

Donem les més expressives gràcies al nostre il·lustre entrevistat. Ens alicem. Mentre, atentíssim, ens acompanya a la porta, encara apremem més la taronja de la seva condescendència amb noves pregueres.

Sentim anar-nos en sensa haver saludat l'Alomar catedràtic, tal com hem fet amb l'Alomar poeta, filòsof i publicista — diem, ja al llinard.

Al gran pensador li fa gràcia la

ELS EMIGRATS CATALANS A FRANÇA

Badia i nou companys seus, expulsats del territori francès

París, 28. — Segons informacions recollides dels cercles periodístics espanyols de París, entre el dimarts i dimecres abandonaren el territori francès el senyor Miquel Badia Capell, ex-cap dels serveis de policia de la Generalitat i nou catalans més, complicats en els fets del 6 d'octubre.

En realitat, han estat expulsats de França, per bé que no a la violència, perquè ells mateixos van prendre la decisió d'anar-se'n de França tan aviat com van saber, amb absoluta certesa, que el Govern volia expulsar-los.

Es diu — de font incontrolada — que la seva expulsió ha estat deguda a no comptar amb mitjans de vida.

En contra de certes informacions, podem assegurar que el senyor Denca encara és a París, i que està gestionant la seva entrada a una república sudamericana, on pensa establir-se com a metge.

Presentació del nou ambaixador espanyol, a Berlín

Berlín, 28. — Avui ha presentat les seves credencials al canceller Hitler, el nou ambaixador d'Espanya a Berlín, senyor Francesc Agramonte.

El nou ambaixador, en el seu discurs, ha dit que expressava els seus millors desigs de salut i èxit al canceller, especialment en assegurar la pau mundial sobre la base de mutu respecte entre totes les nacions.

El canceller Hitler, contestant l'ambaixador espanyol, ha declarat que donaria tot el seu ajut per al desenvolupament de les relacions culturals, socials i econòmiques, així com les polítiques, entre Alemanya i Espanya.

Els obrers tèxtils americans contra disposicions de la N. R. A.

Washington, 28. — El President de la Unió d'Obrers Tèxtils, Thomas Mc Mahon, sortirà avui de Washington per tal de recórrer diverses poblacions dels Estats Units per organitzar en totes elles organitzacions similars a la seva.

Thomas Mc Mahon ha anunciat el projecte de la seva organització de denunciar l'ordre de la N. R. A. que permet als industrials tèxtils la reducció d'hores de treball, degut a la poca demanda de tèxtils, qualificat de «traball forçat».

En el seu viatge pels Estats Units, Mc Mahon farà campanya contra la dita disposició. Ha declarat que és possible que es declari una vaga general de la indústria tèxtil, que seria més greu i sagnant que la de l'any passat, de trista recordança.

Els alemanys hauran de prestar forçosament el treball voluntari i el servei obligatori

Leipzig, 28. — El cap de Prestació de Treball voluntari del Reich, Major Heitri, ha promulgat un decret en la sessió d'avui del Congrés del Front alemany del Treball.

El Major Heitri ha dit que la implantació del servei militar obligatori a Alemanya, no exclou els ciutadans de treball a la prestació del treball voluntari i que ambdues coses no eren antagòniques.

Ha declarat que era un error la creença que la Prestació de Treball voluntari fos un substitut del servei militar, ja que aquest era un afer completament diferent d'aquell i no podia ésser reemplaçat per la resta dels treballs que efectués les forces de defensa, ja que aquestes no tenien altra missió que defensar el Reich dels atacs que pogués sofrir el territori alemany i la prestació de treball era una aplicació pràctica d'un dels postulats del nazisme, de què el sentiment nacional no ha d'ésser mai embolit per antagonismes de classe.

Els radical-socialistes francesos

ANIR COMENÇA EL CONGRES A LIO: HERRIOT NO ASSISTIRÀ A LA PRIMERA SESSIÓ

Lió, 28. — Aquesta tarda s'ha inaugurat el Congrés Nacional Extraordinari del Partit radical-socialista, que va a concentrar a Lió durant quatre dies, l'actualitat política francesa.

El Congrés estudiarà dos problemes primordials: la crisi econòmica i les qüestions municipals relacionades amb les properes eleccions.

La sessió d'avui ha estat marcada d'importància per l'absència de Herriot, que demà farà acte de presència.

Conseqüències de la formació del nou Govern belga

A ALEMANYA NO ES COTITZA EL FRANC BELGA

Berlín, 28. — Amb data d'avui, el Reichsbank ha decidit suprimir la cotització del belga fins a nova ordre.

EL PRIMER CONSELL DEL GOVERN VAN ZEELAND-VANDERVELDE DE MAN: SEMBLA QUE QUENEN LES PARTIDARIS DE LA DESVALORACIÓ

Brussel·les, 28. — Avui s'ha reunit el Govern, presidit per Van Zeeland, per tal de preparar la declaració que el cap del Gabinet llegirà demà a la Cambra.

Se sap que Van Zeeland presentarà tres importants projectes de llei, en els quals és conté el programa econòmic del govern. La votació de cada un d'aquests projectes parirà a l'aparell de la qüestió de confiança al Govern, la qual cosa fa suposar que el Govern està disposat a dimetir si algun dels tres projectes és refusat. Un dels projectes és referencat a la qüestió del canvi de moneda, el qual consisteix a donar al Govern de plens poders per tal de desenvolupar els seus plans econòmics.

Als cercles polítics es té la impressió que el pugilat que hi havia entre partidaris de la deflagació i de la desvaloració, s'ha inclinat a favor dels últims.

DILLUNS ES TANCARÀ LA BORSA DE BRUSSEL·LES

Brussel·les, 28. — El Govern ha publicat un decret en el qual disposa el tancament de la Borsa de Brussel·les a partir del proper dilluns al matí.

Als cercles financers la confusió és molt gran, i es tem que es desenvoluparà la especulació degut al fet que les cotitzacions del marcat baixen d'una manera alarmant. La disposició del govern, tancant la borsa, ha tingut com a efecte l'augment del desig dels tenedors de belgues de desprender-se d'ells. Es creu que el tancament de la Borsa és el preludi d'altres disposicions encaminades a la desvaloració del belga, bé disminuint el seu valor legal o bé posant el belga amb relació al dòlar.

S'espera que el primer ministre, Van Zeeland, faci demà la declaració de la política que es guiarà el seu Govern, en el Parlament, que estarà reunit en sessió permanent durant tot el dia.

LES REPERCUSSIONS SOBRE LA BORSA DE BERLÍN

Berlín, 28. — El mercat de valors de la Borsa de Berlín, ha romàs avui sense gran moviment, i el públic es mostra més amb tendència a vendre que a comprar, per la qual cosa s'ha produït baixa, especialment en els valors metal·lúrgics, afectats també especialment pels anuncis de desvaloració del belga, que fa temer grans pèrdues per a la indústria metal·lúrgica d'Alemanya.

Una catàstrofe en una mina japonesa

Toquio, 28. — En una mina d'ullua prop de Nagasaki, s'ha produït una explosió. Fins ara han estat extrets 33 obrers ferits, 11 dels quals gravis. Catorze minaires estan encara enterrats en les galeries de la mina i hi ha poques esperances de salvar-los.

Molts empleats russos del Ferrocarril de l'Est xinès es neguen a tornar a la U. R. S. S.

Mukden, 28. — S'informa que molts centenars d'empleats russos del ferrocarril de l'Est, que cessen en passar aquest a ésser propietat de Manchukuo, s'han negat a tornar a Rússia.

En vista de la seva actitud, els consuls russos han retirat els passaports a tots els que es neguen a tornar a Rússia, fent-los avinent, a més, que els seus noms seran esborrats de les llistes de ciutadans soviètics.

El Govern de Manchukuo, ha proveït a tots els que es troben en aquell cas, d'un passaport especial, considerant-los com emigrants.

CENT-VINT MILIONS DE PESOS PER A OBRES PÚBLIQUES

Buenos Aires, 28. — Ha estat aprovat pel Govern un importantíssim pla d'obres públiques per al corrent any per valor de 120 milions de pesos. Aquesta quantitat s'emprarà en la forma següent: Edificis públics, 21.700.000; ferrocarrils de l'Estat, 30.000.000; construccions portuàries, 21.700.000; regatge, 6.400.000 i obres sanitàries, 26.000.000 pesos.

A més, el Govern ha aprovat un altre projecte de construcció de camins, que avarca la de 30.000 milles de carreteres i 1.000 ponts. Aquest programa s'executarà en un període de tretze anys, amb una despesa de 800.000.000 de pesos.

A LONDRES HI HA MOLT MALA IMPRESSIÓ SOBRE LA SENTÈNCIA A LA QUAL ES DONA UN ABAST POLITIC

EL GOVERN DIU QUE PRENDRA MESURES, «EMPEL PEL POBLE»

Berlín, 28. — Hom sap que el Govern, incitat per la indignació popular davant el veredict donat en el procés de Memel, està examinant les mesures d'urgència per tal d'evitar l'execució dels quatre nazis que foren condemnats a la pena de mort.

Les mesures que adoptarà el Govern encara no han estat fixades, però hom sap de bona font que han estat instades extraoficialment les potències garantitzadores, Anglaterra, França, Itàlia i Japó, per tal que prenguin una acció ràpida, especialment per a evitar l'execució dels quatre condemnats. Mentrestant, són organitzades manifestacions de protesta contra les penes de mort a diverses parts del país, adreçades a un nombre molt petit de nazis, organitzada per la Lliga d'Alemanys residents a l'estranger, i per la societat «l'Alemanya Oriental».

MES ACTES DE PROTESTA A ALEMANYA

Berlín, 28. — A diverses parts de la ciutat s'han celebrat quatre mitjans de protesta contra el veredict de Memel. El més gran ha estat el del Luftgare, al qual han assistit uns 100.000 persones. Fins en ell el senyor Steinmayer, el qual protesta, en nom de tot el poble alemany, contra aquesta sentència horribilment i de sang.

«No són els nostres germans, sinó els jueus lituanes els que haurien d'asseure's al banquet dels acusats per haver violat les garanties donades per les potències signants i posant així en perill la pau».

A Koenigsberg (Prússia oriental), el governador de la Prússia oriental, s'ha celebrat un miting de protesta. Kock, ha dirigit una crida als països signants de l'Estatut de Memel, per tal d'impedir l'execució de la sentència. En aquesta crida es diu que les sentències són una greu amenaça per a la pau del món i demana la immediata intervenció dels signants per a anul·lar el veredict, ja menys que Europa s'ofegui en una mar de sang i de por».

HITLER SALUDA UNA MANIFESTACIÓ QUE LLENÇA CRITS CONTRA LITUÀNIA

Berlín, 28. — A tota l'Alemanya continuen les manifestacions de protesta pel veredict del Tribunal de Kovno. Les manifestacions d'anit a Berlín congregaren desenes de milers de ciutadans a les diverses places berlineses.

En totes les manifestacions s'ha proclamat la fraternitat entre tots els alemanys de dintre i fora de les fronteres del Reich.

Després de la magna manifestació que es desenvolupà al Luftgare, la multitud es dirigí a la Wilhelmstrasse, i ovaçions frenèticament Hitler, el qual saludà repetidament vegades els manifestants, els quals profetien crisis contra Lituània.

La manifestació va detenir-se també davant l'Ajuntament de Berlín i l'alcalde de la ciutat, senyor Friede, que dona la coincidència que és natural del territori de Memel, llegit als manifestants des de les graderies del palau municipal unes paraules pronunciat per l'Alt Comissari francès a Memel fa dos anys, com a representant de les potències

aliades. En aquella ocasió, l'esmentat Alt Comissari declarà: «En nom de les potències aliades, aixeco la veu en solenne protesta contra el cop, potser demà sagnant, que es perpetra contra el districte de Memel».

ELS EX-COMBATENTS FAN AGITACIÓ TAMBE

Berlín, 28. — L'Associació d'Antics Combats alemanys, que compta tres milions d'afiliats, ha protestat enèrgicament contra la sentència criminal del Tribunal de Kovno, i ha declarat que aquesta sentència posa la pau en perill.

Entre les diverses manifestacions de protesta, se n'ha celebrat una a la capital, organitzada per la Lliga d'Alemanys residents a l'estranger, i per la societat «l'Alemanya Oriental».

UN DIARI ANGLÈS ACUSA SELLÀ FRANÇA, ANGLATERRA, ITÀLIA I JAPÓ QUE S'IMPONEN A LITUÀNIA I AUSA LA U. R. S. S. D'AJUDAR L'ESTAT BALTI

Londres, 28. — El «Daily Mail» opina que és molt lamentable que s'hagin produït a Memel incidents desagradables precisament en aquests moments difícils.

«Hem de fer constar — diu — que hi ha avui a Europa moltes amenaces per a la pau, i que Rússia no és aliena a elles».

«Sembla evident — continua dient el periòdic — que la U. R. S. S. ha alenat el petit i debil Estat lituà perquè inflingessi a Alemanya una seria amb una política consistent a maltractar els antics súbdits alemanys del territori de Memel. Com es recorda, aquest territori fou separat d'Alemanya i posat a la disposició dels aliats. Mentre aquests debats sobre la seva sort, els lituanes s'apoderaren d'ell el 1923 i Lituània ha seguit a Memel. Mai no ha pogut guanyar la seva població i el territori s'ha convertit ara en un dels punts de tempesta d'Europa».

El «Daily Mail» acaba dient: «Els Estats responsables de l'administració de Memel: Anglaterra, França, Itàlia i el Japó, farien bé d'aconsejar les autoritats lituanes que renunciessin a llurs mètodes imprudents i provocadors».

ELS OBSERVADORS ANGLÈSOS DEL PROCÉS DIUEN QUE LA CONDEMNNA ES IRREGULAR

Londres, 28. — Els advocats anglesos Mr. John Lawrence i Mr. Godfrey Norris, que han assistit com a observadors al procés contra els nazis de Memel, celebrat en Kovno, han redactat un informe crític al veredict del Tribunal lituà.

Els periòdics diuen que en l'informe Mr. Lawrence i Mr. Norris declaren que el veredict no ha estat basat en l'evidència, sinó dictat per consideracions polítiques, que dels quatre condemnats a mort dos pogueren provar la coartada.

Sembla que l'informe dels advocats anglesos afegeix que les acusacions sobre uns suposats preparatius de rebel·lió per part dels acusats són basades en rumors, i no s'han descobert més armes que les que els acusats tenien amb el corresponent permís.

Ocasio

Flassades llana grandíssimes al preu de

16'50 pessetes

Venda directa al vestíbul

HOTEL DE VENTAS

Calçat... Mobles... etc.

SEMPRE OCASIONS

CARRER PELAI, 8

Telèfon 14370

POSSIBLEMENT SERAN INDULTATS ELS ACUSATS D'HAYER ATÈPTANT CONTRA MUSSOLINI L'ANY 1933

Roma, 28. — És probable que es comuniqui per cadena perpètua les penes de mort dictades contra els dos individus acusats d'organitzar un complot per a atemptar contra la vida de Mussolini el dia 29 d'abril del 1933. Se'ls acusa de col·locar una bomba a la línia del ferrocarril entre Novara i Belli.

UNA PELLICULA MOLESTA PER A HITLER

Nova Orleans (EE. UU.), 28. — El Consell d'Alemanya ha protestat contra l'exhibició d'una pel·lícula, en la qual apareix el canceller Hitler en una actitud en forma que considera vexatòria per al seu prestigi.

El consell alemany ha dirigit la seva queixa als Tribunals de Justícia en sol·licitud que no es permeti la continuació de la projecció; però el Tribunal ha considerat que no deu prohibir-la, ja que el censor, que hi ha nomenat a l'efecte, ha considerat que les escenes per les quals protesta el consell alemany, poden projectar-se, com la resta de la pel·lícula.

GOVERN GENERAL

El «Butlletí Oficial»

Publica, en la seva edició d'ahir, les següents disposicions:

Decret nomenant jutge de primera instància i instructor del jutjat número 7 dels de Barcelona, el magistrat d'Audència, senyor Lluís Lorenzo i Fenalva.

Ordre resolent, vista la consulta formulada per l'enginyer director d'Obres Públiques, que és el considerat segon semestre del 1934 és considerat tancat, i que caldrà del propi passat any, i que les consignacions i crèdits del trimestre actual formaran part de l'exercici del 1935.

Ordre donant publicitat al decret del Ministeri d'Agricultura del 12 del mes que som, pel qual són

Expectació davant el Consell de ministres d'aquest matí

Aspectes, homes i possibilitats del moment polític

(Ve de la 1.ª pàg.)
— Amb això teniu raó. Jo no comprenc de vegades certs optimismes insensats. La batalla encara serà molt dura. —
— A més, jo no diré que cal multiplicar el sacrifici, l'activitat, l'entusiasme, la disciplina i la fe...
— I jugar de personalismes, divisions i ambicionetes.

UN MOMENT INCERT

A molts ha sorpres el editorial de El Debate, d'ahir, dia 27.
Aquest article, tan en evident contraposició a tot el que fins ara s'ha dit, semblava al·lunyar de moment la possibilitat de crisi — encara que El Debate ha arribat a un moment d'acabament —, i pot servir com a orientació als aficionats a pronostics.

No manca qui creu que aquest article està dedicat a convèncer els agraris i melquidians, que mantenen, encara, la mateixa actitud intransigent. El Debate els aconsella la pràctica jesuítica.

L'advertiment a Lerroux, és molt comentat. La C. E. D. A., ara, té molta pressa. Es necessita complir el que s'ha promès, canviar els compromisos militars, organitzar la Direcció de Seguretat, aprovar la llei electoral. Es urgent la modificació del Tribunal Suprem, que ha aconseguit l'indult de González Peña. No abandonaran el Govern, ella que ho entengué en els seus. Que no siguin cançons? No seria boig comprometre les posicions guanyades? Clavats aquí, i anant guanyant posicions com es pugui... Heu-vos ací el programa.

— I les esquerres, davant d'això què? És veritat que ara els cabdells d'esquerres fan més propaganda. Cal, a més, que darrera la propaganda hi hagi l'organitzador. I no desaprofitar aquesta hora. Els discurs d'Azaña ha contribuït molt al reobertura de les forces del 14 d'abril. Però cal que aquest home, de tan extraordinàries condicions i tan solida personalitat, entengui que el seu discurs és el començament d'una campanya, i que freqüentment la tribuna popular, i s'encari amb les multituds. Azaña gallicanturaria les forces espanyoles d'esquerres. Oh Catalunya! Aquesta estimada terra meua no farà mai al crit de Llibertat! — X.

Ahir, al Parlament

Un interessant debat sobre l'ingrés al cos de Carabiners --- Continua la discussió dels projectes de llei de bases municipals i sobre alcohols

Madrid, 28. — A les 410 sobre la sessió i presidència el senyor Alba. Al banc blau els ministres d'Es-tat i Hisenda.

Escassa concurrència a escons i tribunes.

Es llegeix i s'aprova l'acta de la sessió anterior.

L'INGRÉS AL COS DE CARABINERS

Es llegeix una proposició no de llei signada pel primer tinent de senyor Mangano, referent a les normes que es segueixen per a l'ingrés al Cos de Carabiners.

El senyor MANGANO defensa la proposició i diu que les normes que es segueixen són molt antigues i que el Cos de Carabiners ha estat substituït de cap i volta per una disposició del ministre d'Hisenda deixant a l'arbitri del ministre l'ingrés al Cos de Carabiners.

El senyor ALVAREZ (Basilio) interromp diverses vegades.

El senyor MANGANO invoca el senyor Marraco que és facin els nomenaments per a l'ingrés al Cos de Carabiners tal com s'ha fet fins a la data i que no es facin els nomenaments a l'arbitri del ministre.

El ministre d'Hisenda nega que hi hagin hagut favoritismes per a l'ingrés al Cos de Carabiners i diu que s'han seguit les normes reglamentàries i les disposicions vigents.

Aleixei que l'últim ingrés de 300 carabiners es feu sense vulnerar disposicions. No crec que el mer fet d'haver servit a l'Exèrcit sigui mèrit extraordinari per tal d'ingressar a carabiners.

(Aquestes paraules del ministre produïren fortes protestes als sectors dretistes de la Cambra. Els senyors Rodríguez de Viguri, Mangano i altres diputats criden desordenament i el president darrera grans esforços i d'usar l'altaveu aconseguí dominar l'escàndol.)

El senyor RODRÍGUEZ DE VIGURI intervé. Diu que ja no es sobreixen les places de carabiners com a abans. En altres èpoques s'exigia per a ingressar un temps mínim de servei a l'Exèrcit d'un any. Ara sols s'exigeixen sis mesos. S'ha escarolat el temps per ingressar a carabiners.

Després d'haver estat qüestionat pels diputats de la dreta, el senyor Alba, que quedà pendent de votació aïr.

vidu que en prendre possessió de la seva plaça de carabiner a Algeciras, en arribar davant de la Comandancia baixa d'un automòbil de la seva propietat. (Rumors.)

Després esmenta el cas d'un home del camp que lliurà un dipòsit a cert Banc perquè al seu fill se li concedís una plaça de carabiner que tenia sol·licitada. (Forts rumors i als bancs radicals es senten veus de noms, noms.)

L'orador insisteix en les seves manifestacions afegint que en certa ocasió es dona la plaça al recomanat enlloc de la recomanat.

Demana al ministre que posi als procediments que s'empren per a cobrir places en el Cos de Carabiners. (Applaudiments dels agraris i d'alguns esquerrestes.)

El senyor MANGANO rectifica i insisteix en els seus punts de vista en el sentit que es compleix estrictament el reglament a fi que les places siguin cobertes d'acord a aquest.

El ministre de FINANCES també rectifica.

Es posa a votació nominal la proposició del senyor Mangano.

ORDRE DEL DIA
EL MINISTRE DE FINANCES dóna uns breus explicacions i següent s'entra a l'ordre del dia.

S'aprova un dictamen de la Comissió de Pressupostos sobre les despeses d'ingrés de les possessions espanyoles de l'Àfrica Occidental per al primer trimestre del 1935.

EL PRESIDENT DE LA CAMBRA anuncia que el projecte sobre el pressupost de les possessions de l'Àfrica Occidental, tornarà a la Cambra per a la seva definitiva aprovació.

EL PROJECTE DE BASES PER A UNA LLEI MUNICIPAL
Es repren la discussió sobre el projecte de bases per a una Llei Municipal.

Es llegeix la base 27 redactada definitivament i s'aprova.

Es procedeix a votar nominalment una esmena del senyor Beca Mateos a la base 23, que quedà pendent de votació aïr.

realitzant, i que quan hagin acabat es reuniran els representants d'Anglaterra, França i Itàlia, en una ponència italiana, i que en aquestes circumstàncies creia innecessari declarar que no s'odia fer declaracions que puguin entorpir les negociacions.

Ha fetigut que el que podia dir ara que en el decurs de les converses amb el canceller Hitler, els problemes europeus, en relació amb Alemanya, foren revisats, així com també tots els aspectes de la declaració franco-britànica del 3 de febrer, i que es va poder observar una considerable divergència d'opinió entre ambdós Governos; però que, amb tot, considerava que el resultat de les reunions era d'indubtable vàlua, ja que ha permès a ambdós parts declarar els seus respectius punts de vista, procés indispensable per a ulteriors avenços.

Després ha estat preguntat sobre si les converses celebrades o les que estaven per celebrar podrien alterar la posició de la Conferència de Stresa, o si s'havia estat ja definitivament acordada aquesta, i Sir Simon ha respost que la Conferència de Stresa seria tripartita i que no era possible per a ell ni per a ningú de pronosticar els esdeveniments que puguin produir-se després de la seva celebració.

AMPLIACIÓ DE LES DECLARACIONS DE SIMON
Londres, 28. Ampliant les declaracions fetes pel ministre Sir Simon a la Cambra dels Comuns, podrem afegir que el Secretari d'Estat britànic ha dit, sobre les converses de Berlín, que quan va parlar-se del Pacte de l'Est Pacte per a Àustria i qüestions de desarmament, així com de la reincorporació d'Alemanya a la Lliga de Nacions, es posaren de relleu que no hi havia molts punts de contacte entre els dos Governos.

Respecte les objeccions alemanyes al Pacte de l'Est, que són ja ben conegudes, quedaren també fermes.

Alegi que es tracta de les qüestions del desarmament; Alemanya insisteix i recolia les limitacions en principi i expressa el seu desig de renunciar als armaments si les altres nacions feien igual, signant també un acord per al reconeixement de la completa igualtat al Reich i el seu dret a determinar les necessitats de la pròpia defensa en relació a les forces armades dels seus veïns.

Digué també que el canceller Hitler exposà, en línies generals, les concessions en diversos aspectes, com a condició per a la reincorporació d'Alemanya a la Lliga de Nacions.

EL PRESIDENT DE LA CAMBRA: Valga a preguntar als senyors diputats si s'ha de celebrar sessió nocturna aquesta nit, perquè he de fer avinent l'obligació que tenen els que diuen que si d'assistir a la sessió nocturna, perquè no és correcte que votin per la celebració i que després no acudeixin a la Cambra.

Es procedí a la votació i s'absentien de la Cambra nombrosos diputats.

Voten a favor de la sessió nocturna 38 diputats i en contra 3.

EL senyor ALBA: La votació no és vàlida, perquè no hi ha nombre suficient.

EL senyor CHAPARRIETA: Que es llegeixi l'article 88 del Reglament.

Un secretari dóna lectura a l'esmentat article, que diu que si seran presents en les votacions els diputats que, trobant-se al saló, s'abstinguin de votar.

EL senyor CHAPARRIETA, basant-se en aquest article, diu que és pales que la votació de la sessió nocturna és vàlida, perquè no hi ha hagut molts diputats que no han votat.

EL senyor ALBA: Si V. S. em dóna els noms d'aquests senyors diputats, es podran computar els seus vots.

S'acorda que no hi hagi sessió aquesta nit.

EL senyor MANGRANE fa ús de la paraula, per tal de contestar l'allusió del senyor Palomino. Manifesta

Queda aprovada per 70 vots contra 41.

EL senyor MARTINEZ MOYA explica el vot favorable de la minoria radical. (Pren seient al banc blau el ministre de la Governació.)

EL senyor ROYO VILLANOVA defensa una esmena en el sentit d'impossibilitar la declaració de vaga en els serveis públics. Recorda l'ocorregut el 6 d'octubre, que sols amb una ordre de la Casa del Poble n'hi hagueren prou perquè es paralitzessin els serveis públics tan importants com el de l'Escoorxador, neteja pública, bombes funebres, etc. Posa de relleu la necessitat que es prenguin mesures a fi d'evitar la reproducció d'aquests fets.

EL senyor SALAZAR ALONSO es mostra conforme amb el dit pel senyor Rojo Villanova.

EL senyor VEGA DE LA IGLESIA per la Comissió, manifesta que es pot acceptar l'esmena presentada pel senyor Rojo Villanova i manifesta que podria dir-se que en cas que els funcionaris públics abandonessin el servei sense una justificació incoerent en falta de justificació.

EL senyor CALVO SOTILLO intervé per a al·lusions, relacionades amb l'esmena presentada pel senyor Rojo Villanova. Diu que està conform amb el senyor Rojo Villanova i la seva esmena, però que el lock-out i les vagues han d'ésser exclosos de la legislació espanyola.

Sense acabar la discussió d'aquesta base, es passa a discutir la 36.

EL senyor RAMOS ACOSTA defensa una esmena que acaba per retirar.

Queda ajornada la discussió d'una esmena del senyor Irujo.

S'absenten de la discussió d'aquesta base.

Es dóna lectura a un vot particular de la comissió i en el qual es proposa una base addicional.

EL senyor PASCUAL LEONE sol·licita garanties per tal que els alcaldes i consellers no puguin ésser destituïts. Creu que l'article 55 de la Llei d'Ordre Públic ha d'articular-se de manera que garanteixi els drets de consellers i alcaldes en cas de suspensió com succeïa amb la llei del 1877.

EL senyor VEGA DE LA IGLESIA diu que els admet en primer lloc, tant que es respecti l'autonomia municipal, però que cal prendre precaucions per tal que aquesta autonomia no sigui obstacle per a preveure els successos relacionats amb l'ordre públic. La Llei Municipal no pot derogar l'article 55 de la Llei d'Ordre Públic, almenys que no es presenti un projecte que derogui l'esmentat article 55.

EL senyor PASCUAL LEONE rectifica i diu que si en la Llei municipal s'estableix el principi de respecte als Ajuntaments, les lleis d'Ordre Públic successives hauran d'ajustar-se a aquestes preceptes.

Després s'aprovà definitivament el pressupost de les possessions espanyoles de l'Àfrica Occidental i resta aprovat.

LA LLEI SOBRE ALCOHOLS

Continua la discussió del projecte de llei sobre alcohols.

EL senyor ALBA anuncia que es va a procedir a la votació de dues esmenes que restaren pendents. El primer vot és sobre el projecte de la Llei Municipal i després de la del senyor Moreno i Herrera.

L'esmena del senyor Garcia Atance es rebutjada per 96 vots contra 24.

Abans de donar-se compte del resultat de la votació, el senyor ALBANA demana la paraula per a aclarir el seu vot, ja que digué que si i volia que fos que no.

EL senyor CASANUEVA, que presideix, pregunta al senyor Moreno si vol que la votació de la seva esmena fos nominal.

EL senyor MORENO HERRERA: Que sigui nominal.

EL senyor MANGRANE protesta d'això, i diu que aquestes votacions no tendeixen a altra cosa que a retardar l'aprovació d'aquest projecte, el qual podria quedar acabat aquesta mateixa nit.

EL senyor MORENO HERRERA insisteix que la votació sigui nominal i el senyor MANGRANE protesta iradament.

EL PRESIDENT crida a l'ordre al senyor Mangrane.

L'esmena del senyor Moreno Herrera es rebutjada per 91 vots contra 27.

Es passa a votar una esmena del senyor Hueso, la qual és rebutjada per 82 vots contra 26.

EL senyor PALOMINO defensa una esmena.

(Ocupa la Presidència el senyor Alba).

EL PRESIDENT DE LA CAMBRA pregunta si és que s'acorda que hi hagi sessió aquesta nit.

EL PRESIDENT DE LA CAMBRA manifesta que, amb la pugna existent a la Cambra entorn d'aquest assumpte, és difícil arribar a una solució. Proposa una fórmula, que és la que en el Consell de Ministres de demà s'aprova un decret, amb el qual es concedeix als senyors electors interessats en aquesta qüestió.

EL senyor CUARTERO: Diu que li sembla bé la fórmula proposada pel ministre d'Hisenda, però, en espera de l'aprovació del decret, es pot seguir la discussió del projecte.

EL senyor CHAPARRIETA també està conforme en principi amb la fórmula proposada pel senyor Marraco, però apunta el temor que, donada la situació política, el Consell de demà no doni temps a l'aprovació d'aquest decret a què es refereix el senyor Marraco.

Proposa que, per a seguir la discussió, hi hagi sessió nocturna aquesta nit.

EL PRESIDENT DE LA CAMBRA: Valga a preguntar als senyors diputats si s'ha de celebrar sessió nocturna aquesta nit, perquè he de fer avinent l'obligació que tenen els que diuen que si d'assistir a la sessió nocturna, perquè no és correcte que votin per la celebració i que després no acudeixin a la Cambra.

Es procedí a la votació i s'absentien de la Cambra nombrosos diputats.

MANIFESTACIONS DEL MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ

Creu que no passarà res

Madrid, 29. (130 matí.) — El ministre de la Governació manifestà de matí a uns periodistes que el telegrama d'Oviedo li comunicava que durant el dia d'avui s'havien recollit 16 armes de foc i practicat quatre detencions. El senyor VEGA de m'ha desmentit tots aquests rumors que han circulat sobre disturbis a Astúries. També digué que avui es recolliren més de 300 bombes i mitja tona de metralla de les municions pertanyents als elements revolucionaris que els tenien guardats des d'abans d'octubre.

El Governador general de Catalunya en comunicà —afegí— que l'ordre públic és satisfactori, a part d'algunes coses que no creu oportú que reculli. Jo no se res més i potser vosaltres en podeu dir quelcom. Els periodistes li digueren que s'esperava amb expectació el dia de demà ja que el d'avui hi havia hagut poques notícies i sols de abertoria.

El ministre de la Governació respongué: — I de... (d'abertoria). Crec que no passarà res i que tot s'arranjarà. Es pot dir que el dia d'avui és un dia d'acord per majoria, i alguns que altre ministre explicarà la seva actitud.

Un altre periodista li ha dit que la ràdio havia explicat detalladament, amb gran perícia, per a les empreses periodístiques i per a la pròpia professió, tot el suposat programa que es desenvoluparà demà amb motiu del Consell de Ministres, igualment, exactament, que el que pensaven publicar els diaris de Madrid, i que, per causes alienes a ells no es ha estat possible de fer-ho.

— Pel que sembla — ha respost el senyor Vaguero — s'ha donat al censor, però, naturalment, el cas d'avui no tornarà a repetir-se.

El ministre ha afegit que la tranquil·litat en el dia d'avui ha estat completa, com no s'ha conegut en molts mesos i fins potser en els últims dies.

I ha exclamat: «Amb vagues de funcionaris municipals a Guadalajara, Soria, Cuenca i altres provincies, les Escribanies estan als carrers i ningú no vol treballar. A aquest respecte he de recordar l'ocorregut a Madrid i un debat a les Corts en el qual produí sobre això amb motiu de la Llei Municipal i en el dia de demà de les preguntes dels diputats en relació amb les vagues, no solament dels funcionaris municipals, sinó de tots els serveis, que estan actualment resolts, però com no s'ha estat de callar en lloc de contestar, he deixat que diguessin el que volguessin. El que manca és governar i menys literatura, i menys vanaloria.

Se li va preguntar si el dia d'avui, diuen, seria tranquil i va respondre: «Sí, jo crec que ho és i que va afegir —, que estic molt tranquil.

El plet dels Municipis bascos

UN ESCRIT DE SALAZAR ALONSO A' PRESIDENT DEL CONGRES
Madrid, 28. — El senyor Salazar Alonso ha dirigit un escrit al president del Congrés, en el qual escrit diu:

«En la sessió del dia 27 del mes corrent, com a conseqüència de les paraules del senyor Irujo, en replicar a determinades interrupcions que he rebut de fer, manifesté que des del dia 1 de octubre del proximo pasat sol·licito de la Presidència de la Cambra i del Govern, medio parlamentari para tratar de los sucesos desarrollados durante aquel verano en diversos Municipios vascos. Era entonces el diputado que suscribiera, ministro de la Gobernación, Alcañalzo, por lo tanto, responsable de la que, como he mencionado, se tratase en el debate solicitado por el Sr. Irujo, protagonista, a su vez, de los sucesos aludidos.

En el incidente que ocasiona este escrito nos adherimos al deseo del Sr. Irujo.

Queremos que esa adhesión conste por escrito y a este efecto nos dirigimos a vuestra excelencia con el ruego de que, previo el acuerdo con el Gobierno, se ponga a discusión la trascendencia que ante la representación nacional se esclarecen aquellos graves sucesos y mucho menos señalar como interesa a quien tuvo grave responsabilidad por aquella época, que su actuación pueda ser examinada.

Es projecten unes importants maniobres militars, a Astúries

Oviedo, 28. — A darrera hora han estat recollits dos mosquetons, quatre escopetes, 301 bombes i mitja tona de metralla.

— Procedent de León, aterren al camp d'aviació de Llanera sis avions militars que prendran part en les maniobres que realitzarà l'exèrcit a Astúries. Un d'aquests dies arribaran 32 aparells més.

El telèfon de LA HUMANITAT

Impremta: 14446
Redacció: 22122

to que se m'ha dedir alguna cosa en relació a la meua honorabilitat, cal que se'm digui clarament, ja que així té l'obligació de fer-ho. Jo sempre he procurat treballar i donar treball, i per aquest motiu vaig arrendar una subasta una fabrica de la Societat Vinícola Espanyola. Jo ja se que tots els homes públics son sempre combatuts, però en el que fa referència a l'honor de les persones cal meditar molt el que es diu.

EL senyor PALOMINO manifesta que no ha tingut la més lleu intenció d'ofendre el senyor Mangrane. L'únic que ha volgut dir és que era un alcoholer de pinyola.

EL senyor ALBA reconeix que en la intervenció del senyor palomino no hi ha hagut cap ofensa.

EL senyor MANGRANE insisteix a defensar la seva posició i queda acabat l'incident.

Acte seguit s'acaba la sessió. Son les nou i deu minuts de la nit.

L'ORDRE PUBLIC

NO PASSA RES DE NOU
El cap superior de la Policia, en rebre, ahir al migdia els periodistes els digué que no passava res de nou i que tot estava tranquil com una bassa d'oli.

MILLOR
COM HA ANAT AIXO?
Alfred Boock Navarro que fou detingut com a suposat autor de l'atracament comés al carrer del Marqués de la Mina ha estat posat a disposició de l'auditor de Guerra.

El detingut, però, ha tornat a ingressar als calabossos de la Prefectura a disposició de la policia.

DETENCIONS A DOJO
Segunt les indicacions de la Superioritat la policia detingué Manuel Pinyol Maiol, Antoni Plans Subira, Antoni Noguero Noguero, Antoni Solà Muntaner, Pere la Rosa, Ferran Diaz, Josep Soriano, Jeroni Ponsà i Valenti Diaz.

Sembla que la policia va trobar 22.000 segells de cotització i vuit pistoles amagats en un hort propietat de Valenti Diaz.

Tots els detinguts són, o han estat militants de la C. N. T. i alguns foren detinguts arran del moviment revolucionari del mes de gener del 1933.

Hom diu que Valenti Diaz seca al·lucinat malgrat que totes les peces acusatòries han estat trobades en un hort de la seva propietat.

UN ACARAMENT ENTRE ATACADORS
Pel fiscal del Tribunal d'Urgència ha estat revocat per segona vegada el sumari que va instruir-se al Juliat núm. 6 per l'atracament a la Companyia d'Aigües del carrer de Lepanto.

S'han donat ordres per tal que es practiquin noves diligències, totes elles relacionades amb el cas de Serrano i el Martorell conegut pel mal nom «El enemigo núm. 1» ja que resulta de les diligències fetes fins ara, que aquest també prengué part en l'atracament i no està processat.

Entre les diligències que s'han de fer, figura un acarament entre el Serrano i el Martorell conegut pel mal nom «El enemigo núm. 1» ja que resulta de les diligències fetes fins ara, que aquest també prengué part en l'atracament i no està processat.

El cap del partit agrari respongué: — Manquen poques hores perquè vosaltres poguéu explicar aquestes i altres coses.

Ultima hora

Castella venç Catalunya, per 33 a 29

Amb un èxit esclatant, es celebrà aquesta vetllada. L'èxit que havia desvetllat i que nosaltres ja prevíem es reflectí amb el brillant aspecte que oferí la sala del Gran Frigorífic. El partit d'infants fou guanyat per l'equip del Junior per 33 a 15. La selecció de Barcelona, ciutat triomfa de la selecció comarcal per 29 a 23. La selecció comarcal acusà un excés d'individualisme, la qual cosa fou el que els féu sortir huyat de la pista.

Les seleccions de Castella i Catalunya començaren el partit enmig d'una gran expectació. Els castells jugaren amb més competència que els nostres jugadors i acusaren un major encert a tirar a basquet.

Els nostres jugaren excessivament nerviosos i el desencert els acompanyà en gran part de la partida. Amb més detalls en parlarem en la propera edició.

L'arbitratge de Moneris, encertat. Els equips foren: Castella: Ruano (9), Ortega (11), E. Alonso (7), A. Alonso (4), Arnal (2), Catalunya: Maunier (6), Brotons, Font (6), Mustac (7), Tomas (8), Martinez (3), Mitchell (2).

Un autobús incendiat
A les deu de la nit passada, a la carretera de Badalona, uns desconeguts ruixaren un autobús amb benzina i l'encengueren. El cotxe va quedar destruït.

Un home mort, a Vallvidrera
Prop del lloc conegut per Pu de Funicular de Vallvidrera, la guàrdia civil deturà tres individus que portaven uns paquets voluminosos que contenien un aparell de ràdio, discos i altres objectes. Mentre els escorcollaven, els individus donaren una esmena als guardies civils i empresonats a la guàrdia. Aleshores la guàrdia civil disparà i resultà mort un dels fugitius, el qual resultà ésser Paul Michel Bourle, de 35 anys, alemany.

Els altres dos individus no foren aconseguits.

Es un fet que Uzcudun Il·lustrà amb Schmeling, a Berlín
San Sebastian, 28. — Han acabat les entrevistes entre Paul Uzcudun, acompanyat del seu manager Just Oyazabal, i els representants de l'empresa alemanya amb l'acord de finalitzar favorablement la seva esperada.

Aquest matí al Consell d'Alemanya ha estat signat el contracte pel qual Paul Uzcudun accepta el combat que li ha estat proposat contra l'ex-campió del món Max Schmeling.

Uzcudun percebrà una borsa d'uns 30.000 duros.

El de Régil ha dit que té gran satisfacció de tornar a lluitar contra l'alemany. Ha dit també que començarà immediatament el seu entrenament físic i contractarà després els «sparrings» necessaris.

El telèfon de LA HUMANITAT

Impremta: 14446
Redacció: 22122

GASOLINA NEUMATICS OLIS ACCESSORIS

El millor servei a Service Station, S. A.

Aragó,

Ybarra y C.ª, S. en C.

Línies regulars de grans vapors per als destins que es delallen

SERVEI RAPID ENTRE BARCELONA I BILBAO
Sortides tots els DIMECRES a la nit cap a València, Alacant, Màlaga, Sevilla, Vico, Villagarcía, Corunya, Musel, Santander i Bilbao.
Alternant-se les escales de:
Tarragona, Ceuta i Huelva cada dues setmanes
Sant Carles i Ferrol cada dues setmanes

SERVEI CORRENT ENTRE BARCELONA I BILBAO
cada dues setmanes.
Sortides els DIVENDRES a la nit cap a Tarragona, Sant Carles i Vinaròs, València, Gullera, Alacant, Cartagena, Aguilas, Almeria, Melilla, Motril, Màlaga, Ceuta, Cádiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Ferrol, Corunya, Avilés, Musel, Santander, Bilbao i Pasajes.
SERVEI ENTRE BARCELONA, SETE I MARSELLA
Sortides quinzenals els dijous cap a Sete i Marsella
Sortides quinzenals cap a GENOVA
La càrrega es rep el Tínglad de la Companyia, Moll del Rebaix, Telèfon 13585

SERVEI RAPID CAP AL BRASIL-PLATA
per moto-transatlàntics correus espanyols
Sortides fixes cada 21 dies
Cap a SANTOS, MONTEVIDEO I BUENOS AIRES sortirà el dia 9 d'Abril del 1935, la magnífica motonau

Cabo San Agustín

que admetrà passatgers i mercaderies
La càrrega es rep fins la vetlla del dia de sortida, al títol núm. 1 del Moll de Balnear, Telèfon 18274
VIA LAITANA, 7

Consignataris:
Fill de Rómulo Bosch, S. en C.
VIA LAITANA, 7

TELEFON 22057

Llegiu LA HUMANITAT

MERCAT D'OCCASIONS

COMPRA / VENDA / CANVI
DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRIBURE I DE CO-SIR, MALETES, DISCOS, etc.

TOT D'OCCASIO

CORTS CATALANES, 414

Telèfon 30422

BARCELONA

APARELLS

FOTOGRAFICS

PRISMATICS - BINOCLES - CINEMES
PEL·LICULES - PATHE-BABY - MAQUINES
FONOGRAFS DE TOTES MENES - DISCOS, etc.

JOLIES - BRILLANTS

TOT de VERITABLE OCASIO
COMPRA, VENDA i CANVI

CASA BAGUES

Carrer de Sant Pau, 6
(prop Rambles) Tel. 14237

ANUNCIS PER PARAULES

Les dues primeres ratlles 1'00 pesseta
Cada ratlla de més 0'30 »

HOSTES I PENSIONS

PENSIO ANDREU, per estad, viatgers, abundants i coberts, bany i tel. Dúo de la Victòria, 6, p.

HABITACIO independent, sol, balcó carrer, sol dormir. Diputació, 137, 2on.

GRACIA, falten 1 o 2 joves tot estar. Santa Rosa, 31, pral. 2na.

PENSIO gairebé gratis. Proveu-ho i ho comprovareu. Unió, 15, 1er. ira.

PENSIO EUZADÍ, cuina immillorable, calefacció, bany, telef. bons preus. Ràmba Canaletes, 6, 4art.

JOVE TOT ESTAR, tracte familiar. Carne, 74, 1er. 2na.

RONDA SANT ANTONI, 57, 3er. ira. Habitació dormir, independent.

PENSIO casa particular a tot estar ptes. 5, falten 3 senyors. Carne, 10, 3er. ira.

HABITACIO dormir, Comtal, 8, pral.

HABITACIO independent, per a senyor o senyoreta. Layret, 152, 4rt. primera.

PIS, 30 ptes., Pasadís, 10, 1er. 5, prop Entença.

LLOGO BOTICA, prop a la petita indústria, 65 ptes, mes. Raó, Villarroel, 15.

MAGATZEM I BOTICA, a lloga, Salmeron, 177, interior.

SANT GUGAT, lloga torreta per deu duros al mes, llum, aigua i jardí. Raó: Sant Salvador, 73, botiga.

VIATJANT s'ofereix per a Catalunya, ram de telèx i gèneres de punt. Amb bones relacions clients. Escriure a LA HUMANITAT núm. 150.

BOTIGA RELLOTGER, traspaso bon preu. Freser, 127 - A.

OFERTES I DEMANDES
MOSSO O COBRADOR, destitució 45 anys i bones referències. Escriure a LA HUMANITAT núm. 534.

ANGEL MARTI, Taller d'engendració (Martínez de la Rosa, 17, Telèfon 75352 - Barcelona).

VENO BOTICA comestibles amb habitatge, bones condicions, per no poder atendre negoci. Escriure a LA HUMANITAT núm. 203.

PIS PER LLOGAR, Borrell, 122, prop Cortès i Diputació, 20 duros.

TEATRE I CINEMA

TELONS CURTS

Per al diumenge vinent, al matí, s'anuncia una actuació de la dansarina Almut Dorova, al Romea. Aquesta dansarina és una noia alemanya que ha estat immediatament discutida, prova evident que té una personalitat. Veurem si diumenge Almut Dorova acaba de convèncer els refractaris. L'acompanyarà el pianista Leopold Cardona.

El Teatre del Poble, marca. Sabem que hi ha molta gent interessada perquè el projecte esdevingui ben aviat una realitat. No trigarem a saber coses concretes.

Es deia que la companyia Carbol-nell-Vico actuarà en un teatre de Barcelona. No. No hi actuarà perquè ha prorrogat la temporada que venen realitzant al Muñoz Seca, de Madrid.

Que parla un diari de Madrid—Santpere no es presentarà a l'Espanyol, de Barcelona, fins el setembre vinent. Que també segueix parlant un diari de Madrid—és possible que Vendrell marxi a Madrid, puix que s'ha posat en contacte amb una empresa que té companyia d'opereta.

Què ha passat? Se'n diu que Bartomeu Soler ha retirat la seva obra «Tierra de fuegos», que havia d'estrenar la companyia Diaz de Artigas-Collado.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

A París preparen un número sensacional. L'aparell, en un mateix escenari i format parrilla, de Chevalier i Mistinguett. Chevalier, en els seus primers temps, fou protegit per l'eternament jove estrella; però vingué la celebració de Maurice i aquest se les campà per les seves, no sense abans haver-hi unes paraules despectives entre ambdós artistes. Els empresaris, però, que sempre estan a l'aiguat dels bons negocis i que saben que amb diners no hi ha dificultats, ara s'han proposat revirar la parrilla, i ningú no pot dubtar que aconseguiran el seu propòsit.

Mistinguett-Chevalier, doncs, actuaran en un teatre parisenc en data propera.

EL REY NEGRO, comèdia en tres actes de Muñoz Seca

Una comèdia que vol ésser sentimental i resulta ridícula i sensibleria. Una comèdia en la qual surten vagabunds, trinxeraires i capitàs sense viuen a salt de ca. Venen dèclims, llums, «La Nación» i «El Siglo Futuro», i, clar, no es guanyen la vida, perquè a tot el món hi ha ningú no hi creu, tothom es serveix d'encenedors i cap ciutadà que s'estimi no compra la premsa troglodítica. Es natural, doncs, que amb tan migrants oficis es quedin molts dies sense pagar i que a les nits hagin de cercar aixopluc als atres de les esglésies.

Gairebé tots aquests «golfillos» madrilenys que ara, en l'any 1935 de l'Era Cristiana, ens ha descobert el senyor Muñoz Seca, són uns bons xicots, són creients, honrats i tot ho esperen sempre de la Divina Providència. Un dia, que aquesta senyora els convidi a sopar i, un altre, que els proposi un bon catre per a poder jeure a gust.

Als seus costats, inesperadament es presenta un senyor molt ric, el qual, sense pensar-s'hi gens ni mica, agafa cinc — entre nos i nos — d'aquests dissortats ballets i se'ls emporta a casa seva, on els alpa, els vesteix i els dona estatge. Un cop feta tan bona ació, una misteriosa veu mormola a l'orella del generós filantrop que una de les noies així recollida és filla de la seva germana, o sigui una gentil nobedota que li ha caigut del cel. Veritablement, hi ha coses que semblen miracles, joia, inescrutable desingis de la Providència.

No cal dir que, «con tan fausto motivo», els cinc aixetrats i honorables ex-trinxeraires, resten definitivament aposentats a casa del simpàtic filantrop i com a prova de sincer agraïment — i ací forma a intervenir la Providència, sempre oportuna — salvan la pell del seu benefactor. Una pell de la qual algú havia promès fer-ne tireres.

I finalitzat tan edificant i exemplar comèdia amb les següents paraules d'una alta valor ecològic:

— Però, per què tanta felicitat? — interroga un dels redimits minyons.

— Perquè heu tingut fe, esperança i caritat — contesta la Divina Providència per boca de l'incomensurable filantrop.

Dit això, tota la família es posa a resar el rosari i cau la cortina amb certa solemnal lentitud.

Amb seguretat que el senyor Muñoz creu que amb aquesta comèdia — o conte escenificat — ha inventat una nova modalitat teatral, i certament, no hi ha res d'això. «El Rey Negro», no és res més que un capítol d'una novel·la per entrecuats. Una d'aquelles novel·les de Pérez Escribó o Lluís de Val, que tant d'èxit assoliren a les darreries del segle passat. És una comèdia d'astracan, incoherent, amb dissortades al·lusions polítiques, i d'un sentimentalisme espantós, no pot més que servir per a extèrmin les vuitcentistes promocions de portes, minyons i soldats. És un resseguit fultot a la manera de «Los dos pilletes» o de «Sin padre ni madre», amb tots els seus defectes i sense cap de les seves qualitats.

«El Rey Negro» — igual podria titular-se «El Rey Blanco» i ningú no protestaria, ja que aquest títol no té cap mena de relació amb l'obra — fou discretament interpretat per la companyia Mora-Espanyol-Barroso, la qual, de seguir amb el repertori del profitós senyor Muñoz Seca, no hi ha dubte que guanyarà diners i glòria. Més diners, potser, que glòria.

LLUIS SOLER

Ensaimades MALLORCA

Especialitat amb els Croissants

ESCUDELLERS BLANCS, 4

TELEFON 20500

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

BARCELONA

FIGURES DE HOLLYWOOD

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

JEAN HARLOW

LES CONVERSES DE BERLIN I MOSCOU

Ahir Lord Eden s'entrevistà amb Litvinov i avui conferenciarà amb Stalin

PER ALS AMICEMESRPS OTSNA

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

Ptes.		
Suma anterior	55.916/66	
Ramon Enes	10	
Una esquerrana de cor (segona vegada)	1	
Família Casas	2	
Una catalana	2	
Tr. amics catalanistes, a la memòria de Macià	20	
Un rubassaire de deu mesos (segona vegada)	3	
Miquel Pujol	2/50	
Pere Estella	2	
Dolors Sarda a la memòria de Macià	2	
Una esquerrana	1	
P. S. J. (Escozador)	2	
Una esquerrana	1	
Una metal·lúrgica d'Esquerra (cinquena vegada)	7	
Domènec Vinyes (tercera vegada)	5	
Un vinassa de Pla	1	
Una dona d'esquerra, amb la fe de de	5	
Els de la Poca roba (tercera vegada)	3	
Un serraller	1	
Una esquerrana	1	
A la memòria del meu pare, M. G.	2	
Tres amics, Canyiny	1/50	
Enric Vallès	1	
Joanina Vallès	1	
Elvira Serret	1	
Josep Busquet	1/50	
Grup catalanista de Premià de Mar (7a vegada)	20	
Antoni Compañy	1	
Tomas Nuvials Manserret	5	
Joan Solé	1	
Dalmat Prous	1	

Francesc Moragas i Barret

Ha mort el director i el fundador de la Caixa de Pensions per la Veïlla i d'Estalvi, senyor Francesc Moragas i Barret.

No sense molts esforços i sacrificis se inicià la seva obra que fou petita i modesta ha esdevingut la més gran i important de les institucions de Catalunya; la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvi que avui compta amb una xifra de 150 sucursals en terres catalanes i mallorquines, una obra màxima i en plena creixença encara, que no ha destruït, sinó ben al contrari, ha d'anar creixent amb el mateix impuls i amor que ell li havia sabut donar.

Francesc Moragas fou l'iniciador i l'impulsor de l'estalvi a Catalunya. Esmentem només —ultra la gran obra de l'estalvi—, que tan

Amics de l'Esquerra, de Sitges (primera vegada)	1
Casimir Carbonell	1
Pere Fuster	1
C. C.	1
Josep Pellicer	1
Joan Roca	0/25
N. N. Bella	2
B. Serra	2
A. Serra	0/50
Rosera	1
Lola Canyelles	1
Joan Serra	2
J. Serra Chier	0/50
Felip Canyelles	0/50
Joan Balet	1
Francesc Tomas	1
Antoni Campillo	0/50
J. J.	0/50
Xurri	1
Estanislau Carbonell	1
Miquel Sastre	1
Lluís Duran	0/50
Joan Mora	1
Jaume Font	0/50
Josep Mora	1
Pere Planes	1
F. Franco	0/50
Juli Vidal	0/50
Joan Mellado	0/50
Un que de tres anys	0/50
Munda Camps	0/50
Ambrós Abella	1
Josep Tomas	0/50
I. M.	1
Andreu Simon	0/50
Francesc Pellicer	0/50
B. Campillo	0/50
Antoni González	0/50
J. R.	0/50
Enric Capdet	0/50
Joanina Pellicer	0/50
Josep Vidal	0/50
Josep Sastre	0/50
Manolo	0/50
Rosa Balot	0/50
Un que de tres anys	1
J. Carbonell	1
L. Rayo	1
Estanislau Carbonell	1
Un músic	2
Adutori Roqueta	1
Tomas Nubó	1
Salvador Miravent	2
Salvador Serra	1
Josep Costa Salort	2
Josep Xamó	1
Marian Miravent	1
Antoni Plana	1
Josep Serra	1
P. C.	5
Joan Roca	5
J. R.	2
Montserrat Vila	2
Montserrat Jacas	1
Adela Gassó	1
Josep Rull	1
S. F.	0/50
Antoni Hill	0/50
Antoni Gual	0/50
Paquita Hill	0/50
Núria Nubó, a la memòria	0/50
El fraire	1
Huguet, a la memòria de	0/50
Macià	0/50
Ferran	0/50
Un buró	0/50
Pau Carbonell	0/50
Ben de la	1
Un viatjant de Sitges	1
Tomas Solé	2
Rosenda Aleà	1

saber filtrar al cor dels humils— les homenajes a la Veïlla i l'Institut de la Maternitat, l'Institut de la dona que treballa, l'Institut de Cecs i Gegues amb el seu Orleó que escampa arreu les nostres cançons estridentment catalanes i catalanitzades, i encara una altra obra creada darrerament: Els «Dispensaris blancs», aixecada a favor dels tuberculosos pobres. Podríem anotar, act, un sens fi d'obres que ha deixat fetes, que ha aixecat, sota el patronatge de la benemèrita Caixa de Pensions, creada per aquest gran patriarca que acaba de deixar-nos.

I no és solament tot això, tot el que ha fet. Podríem dir que ell que ell ha acudit sempre en auxili de totes aquelles obres que han hagut d'enlairar una vegada més la nostra terra. Ell hi ha acudit a prestar el seu aïut moral i material, però incondicional també, tal com quan el Primer President de la Generalitat restaurada, Francesc Macià, havia de recomençar l'obra constructiva que anava a emprendre.

Francesc Moragas ha lligat el seu nom amb Catalunya per molts conceptes, com un home senzill, modest i treballador incansable. Dedicat amb un immens amor a crear la seva obra, ha aixecat un monument a la pàtria, sense donar-se'n compte, potser, però la pàtria i els humils que avui el ploraran, també li aixecaran un monument eternitzant en l'ur major i agraint els seus nombrosos beneficis.

DADES BIOGRÀFQUES

Francesc Miragas i Barret havia nascut a Barcelona el 13 de desembre del 1868. A la Universitat de la nostra ciutat va cursar la carrera de Dret. El senyor Moragas fou un dels fundadors de la Joventut Catalana i, al camp esportiu, de la Unió Velocitària Espanyola.

Essent molt jove fou nomenat secretari del Foment del Treball Nacional, a la vegada que exercia la seva professió i dirigia la revista «Los Seguros». L'any 1904 el Foment del Treball Nacional va organitzar un concurs per a crear l'obra de l'estalvi de l'obra. El pla presentat pel senyor Moragas fou acceptat i d'aquí va néixer, també a iniciativa seva, la fundació de la Caixa de Pensions per a la Veïlla i d'Estalvi.

A la seva prodigiosa activitat cal atribuir el desenvolupament efectuat en pocs anys per la Caixa i l'engrandiment de totes les seves seccions i dependències.

Junt amb Malquerit i Salvador fou el fundador de l'Institut Nacional de Previsió, del qual era conseller. En representació seva, de la Caixa i de l'estalvi, assistí a nombrosos Congressos internacionals.

L'any 1930 li fou concedida la Gran Creu de Beneficència. Una vegada aprovat l'estatut de Catalunya va treballar intensament en la seva aplicació i va figurar com a element principalíssim a la Comissió de Transpassos.

Sir John Simon diu a la Cambra que les converses han evidenciat les divergències, en quant al Desarmament, Pacte de l'Est, Anchclous i altres punts --- A Moscou hi han bones impressions --- Alemanya desment la informació publicada ahir per un diari anglès, respecte les pretensions alemanyes

LORD EDEN, A MOSCOU
Moscou, 28. — El senyor Eden ha arribat a Moscou poc abans de les deu del matí.

Ha entrat al territori soviètic a darrera hora de la tarda d'ahir, per l'estació de Negoroloe frontera amb Polònia. En l'estació fou saludat per un representant del Comissari soviètic de Negocios Estrangers senyor Litvinov.

A la seva arribada a Moscou, Eden era esperat al moll de l'estació pel Comissari del Poble per als Negocios Estrangers senyor Litvinov, acompanyat d'altres personalitats soviètiques i per l'ambaixador britànic i alts funcionaris de l'ambaixada.

Com hom sap, Eden ha efectuat el viatge en companyia de l'ambaixador soviètic a Londres, senyor Malski.

Una companyia de l'exèrcit roig ha tributat honors a Eden al moll. Eden ha revisitat la força i ha saludat la bandera vermella amb la falç i el martell.

S'HOSTATGE A L'AMBAIXADA DEL SEU PAIS
Moscou, 28. — Eden ha escollit l'ambaixada britànica per a hostatjar-se i ha declinat la invitació d'un espléndid hotel que li fou fet pel Govern soviètic.

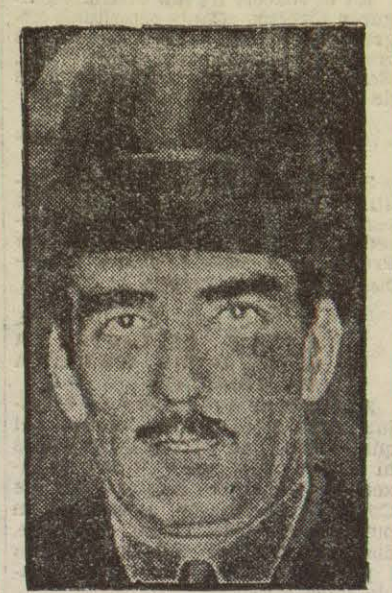
Aquest migdia s'ha celebrat un banquet a l'ambaixada britànica.

La primera conversa política entre Eden i Litvinov tindrà lloc aquesta tarda, a les cinc.

Demà s'entrevistarà Eden amb Stalin i amb el President del Consell.

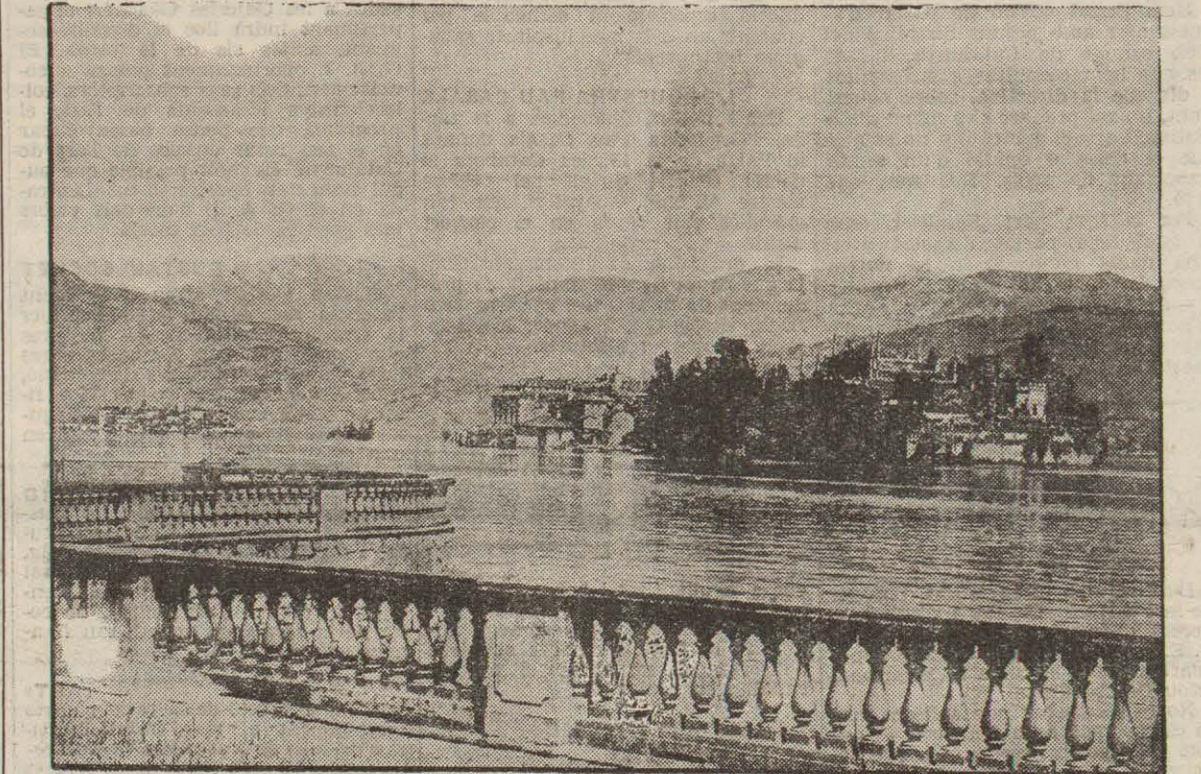
Demà a la tarda Stalin i Eden tractaran en una entrevista de tots els problemes que afecten Rússia i Anglaterra.

Aquesta nit Litvinov ofereix una

EDEN

receptió de gala al senyor Eden. Participaran en ella altes personalitats soviètiques, el seguit d'Eden i l'ambaixador britànic a Moscou, i l'ambaixador soviètic a Londres, etc.

L'illa Bella de Stressa, al llac major, on tindrà lloc la reunió italo-franco-britànica (Foto, Urbis-Press)

sell de diputats del poble, senyor Molotov.

Eden sortirà de Moscou, en viatge a Varsòvia i Praga, el dia 31 de l'actual mes.

LITVINOV I EDEN CELEBREN UNA ENTREVISTA QUE DURA DUES HORES

Moscou, 28. — La primera entrevista entre Eden i Litvinov ha tingut lloc aquesta tarda, al Comissariat d'Affers Estrangers, sense cap caràcter protocolari. Aquesta entrevista ha durat dues hores, durant les quals els dos homes d'estat han estudiat, panoràmicament, la situació política europea, en general, sense arribar a cap decisió concreta sobre cap detall d'aquella.

Després de l'entrevista, als cercles oficials s'ha declarat que aquesta havia estat cordialíssima. Eden ha posat Litvinov al corrent del tractat a Berlín, i s'ha plantejat la discussió sobre les suggerències alemanyes.

SEGONS LA «TASS» S'HA COMPROVAT QUE NO EXISTEIXEN DIFERÈNCIES ENTRE RUSSIA I ANGlaterra

Moscou, 28. — De l'Agència Tass: La primera entrevista Eden-Litvinov ha resultat molt cordial. En ella ha quedat demostrat que no existeixen diferències entre la Gran Bretanya i la U. R. S. S., la qual cosa permet de desfermar amb gran optimisme la segona entrevista que tindrà lloc demà, divendres.

ANGlaterra MANTINDRIA UNA NEUTRALITAT DE SIMPATIA VERS EL LOCARNO DE L'EST

Moscou, 28. — Hom assegura que Eden està autoritzat per part del Govern de Londres d'ofereir una neutralitat de simpatia en relació al Pacte de l'Est.

AVUI EDEN CELEBRARÀ UNA CONVERSA AMB Stalin

Moscou, 28. — Amb motiu de la conferència que demà celebraran el cap del Govern soviètic, Stalin, amb el ministre anglès, Mr. Eden, es nota que és la primera vegada que Stalin discutirà de qüestions internacionals amb un representant estranger, ja que les al·ludides qüestions han estat fins ara exclusivament a mans del comissari Litvinov.

Es també digna de remarcar el fet que l'estació d'Alexandrovsky Terminus, per la qual ha arribat Malski, es trobava artísticament decorada amb banderes angleses i que l'enorme multitud allí aplegada ha fet al ministre anglès una afectuosa rebuda.

POSSIBLEMENT EN LA CONVERSA D'AVUI HOM PARLARA DEL CONVENI COMERCIAL

Moscou, 28. — S'anuncia que, amb tota probabilitat, quan demà, a les 11.30 del matí, s'agui representes les converses Eden-Litvinov, seran examinades les condicions en que podria arribar-se a un acord comercial anglo-soviètic.

ES DESMENTIDA OFICIALMENT LA INFORMACIÓ DEL «DAILY TELEGRAPH»

Berlín, 28. — Oficialment es desment la informació apareguda ahir al «Daily Telegraph», de Londres, segons la qual Alemanya estaria disposada a fer importants concessions en l'equip i armament de les seves tropes.

En relació al Pacte Oriental, Alemanya ha cridat l'atenció sobre les greus dificultats que devindrien de la participació de la U. R. S. S.

MUSSOLINI FARA DESPENDRE DUS MILIONS DE LITRES PER A L'EMBELELLIMENT DE STRESSA

Stressa, 28. — Mussolini ha fet un pressupost de dos milions de llires per a embellir la ciutat de Stressa, on s'han de reunir, el dia 11 del proper mes d'abril, els representants de les tres potències, França, Itàlia i Anglaterra. Solament per a l'ornament floral seran despeses més de 40.000 llires.

ELS ANGELOSOS ES LA-MENTEN DE LA CONCURRÈNCIA ALEMANYA A L'INDIA

Londres, 28. — Mentre el Führer rebutja a Berlín les proposicions angleses, el comissari comercial de l'Índia, fins a quin punt Alemanya està fent la guerra als anglesos a l'Àsia.

Els exportadors alemanys ataquen rudament el mercat de l'Índia, bo i l'entant al preu de cost de la producció. Aquests comerciants insisteixen, ara més que mai, en el fet que les importacions a Alemanya de productes de l'Índia es facin solament a base d'una exportació equivalent a l'Índia.

Aquest intent d'introduir una fórmula de canvi comercial diu l'habilitat document és la millor manera d'atacar la posició anglesa en el comerç de l'Índia. Durant els darrers nou mesos, les exportacions alemanyes a l'Índia han assolit un avantatge per damunt de les importacions de 7 1/2 a 4 3/4.

Igualment el comerç entre Alemanya i el Regne Unit palesa una proporció considerable a favor d'Alemanya.

LA PREMSA ANGLESA FA MARXA ENERRA, I COMENTA DESFAVORABLEMENT LES PRETENSIONS ALEMANYES, I EN GENERAL, DONA PER FRACASSAT EL VIATGE

Londres, 28. — Tots els diaris d'aquest matí prossegueixen els seus comentaris a les recents entrevistes de Berlín, i es mostren, en general, una mica pessimistes, ja que coincideixen en el fet que les converses, si bé eren necessàries i interessants, no han pogut trobar una base per al desitjat acord.

El «Times» escriu que en el transcurs de les converses de Berlín es posa de manifest, clarament, l'existència de greus discrepàncies entre l'opinió governamental britànica i l'alemanya.

L'habilitat diari segueix dient que

Paris, 28. — Coincidint amb el desmentiment donat per l'Agència alemanya D. N. B. a la sensacional informació apareguda ahir al «Daily

Telegraph», relativa a les suposades reivindicacions presentades a Anglaterra per Alemanya, la Premsa francesa declara que la informació publicada ahir té tots els visos d'ésser verídica.

L'AMBAIXADOR SOVIETIC A BERLIN VISITA EL MINISTRE D'AFFERS ESTRANGERS

Berlín, 28. — L'agència oficial alemanya D. N. B. comunica escuetament la notícia que el ministre d'Affers Estrangers von Neurath rebé ahir la visita de l'ambaixador soviètic a Berlín.

No es coneix ni una paraula del tractat a dita conferència, la qual, no obstant, revestix indubitable importància.

SALUTACIO A VON NEURATH

Berlín, 28. — Von Neurath ha rebut una comunicació de sir John Simon, la qual diu:

«En abandonar el territori alemany m'interessa repetir a S. E. el més sincer agrament per la cordial hospitalitat que he rebut durant la meua estada a Berlín».

ES POT ARRIBAR A UNA SOLUCIO EN RELACIO ALS ARMAMENTS, PERO OFICIALMENT ALEMANYA ACCEPTARÀ RES AMB LA U. R. S. S.

Varsòvia, 28. — El corresponent a Berlín de la «Gazeta Polska» diu que es pot comptar amb la possibilitat d'un acord en la qüestió dels

armaments. La principal dificultat sembla que és l'antipatia de França a la igualtat de drets d'Alemanya en el quadre d'una entesa europea protegida. Alemanya està disposada a fer importants concessions en l'equip i armament de les seves tropes.

En relació al Pacte Oriental, Alemanya ha cridat l'atenció sobre les greus dificultats que devindrien de la participació de la U. R. S. S.

MUSSOLINI FARA DESPENDRE DUS MILIONS DE LITRES PER A L'EMBELELLIMENT DE STRESSA

Stressa, 28. — Mussolini ha fet un pressupost de dos milions de llires per a embellir la ciutat de Stressa, on s'han de reunir, el dia 11 del proper mes d'abril, els representants de les tres potències, França, Itàlia i Anglaterra. Solament per a l'ornament floral seran despeses més de 40.000 llires.

ELS ANGELOSOS ES LA-MENTEN DE LA CONCURRÈNCIA ALEMANYA A L'INDIA

Londres, 28. — Mentre el Führer rebutja a Berlín les proposicions angleses, el comissari comercial de l'Índia, fins a quin punt Alemanya està fent la guerra als anglesos a l'Àsia.

Els exportadors alemanys ataquen rudament el mercat de l'Índia, bo i l'entant al preu de cost de la producció. Aquests comerciants insisteixen, ara més que mai, en el fet que les importacions a Alemanya de productes de l'Índia es facin solament a base d'una exportació equivalent a l'Índia.

Aquest intent d'introduir una fórmula de canvi comercial diu l'habilitat document és la millor manera d'atacar la posició anglesa en el comerç de l'Índia. Durant els darrers nou mesos, les exportacions alemanyes a l'Índia han assolit un avantatge per damunt de les importacions de 7 1/2 a 4 3/4.

Igualment el comerç entre Alemanya i el Regne Unit palesa una proporció considerable a favor d'Alemanya.

LA PREMSA ANGLESA FA MARXA ENERRA, I COMENTA DESFAVORABLEMENT LES PRETENSIONS ALEMANYES, I EN GENERAL, DONA PER FRACASSAT EL VIATGE

Londres, 28. — Tots els diaris d'aquest matí prossegueixen els seus comentaris a les recents entrevistes de Berlín, i es mostren, en general, una mica pessimistes, ja que coincideixen en el fet que les converses, si bé eren necessàries i interessants, no han pogut trobar una base per al desitjat acord.

El «Times» escriu que en el transcurs de les converses de Berlín es posa de manifest, clarament, l'existència de greus discrepàncies entre l'opinió governamental britànica i l'alemanya.

L'habilitat diari segueix dient que

Paris, 28. — Coincidint amb el desmentiment donat per l'Agència alemanya D. N. B. a la sensacional informació apareguda ahir al «Daily

Focs de Bengala

UN MILIONARI

Lloc d'acció: un establiment sumptuós de venda al detall. De quins articles? No fa al cas; imagineu-vos els que vulguen i situen-ho tot plegat en una gran ciutat qualsevol. No m'agrada assenyalar amb el dit.

Es l'hora del migdia. La caizera va a dinar i la relleua una dependenta nova, una debutant. Un senyor imponent s'afanya a la finestreta amb un paquet i un títol. En aquest es lleixen: 48 pessetes, o francs, o marcs, o schillings. Es igual.

El cavaller dona un bitllet. La nena de la caixa no s'ha adonat de les desenes i nomena volora les unitats. Cobra, donat, vuit en lloc de quaranta-vuit. El client no diu res, embutxacant el canvi i se'n va.

Més tard, la caizera en propietat practica arqueig i troba la manca de numerari. Crida la petita substituta i entre ambdues fan memòria.

No hi ha dubte: es tracta del senyor Z., un milionari, parroquià adicte, molt conegut i respectat. Cobra, donat, vuit, que li descomptin a fi de mes, en detriment de la modestíssima economia domèstica. El senyor Z., en canvi, deu sentir-se més milionari que mai amb aquests quaranta francs, florins o pessetes que li ha regalat un àngel.

Però el senyor Z. no pot per orgues. En anar-lo a dir que potser el cap de la ciutat nega. Però que ell, quan el sortit d'un establiment, no escolta reclamacions.

I es queda tan satisfet. Entrant, la pobra criatura viu amb l'ai al cor, l'emerosa sempre de perdre l'empleu, el cap de ciutat, que li descomptin a fi de mes, en detriment de la modestíssima economia domèstica. El senyor Z., en canvi, deu sentir-se més milionari que mai amb aquests quaranta francs, florins o pessetes que li ha regalat un àngel.

J. M. FRANCES

CONSELL DE GUERRA AJORNAT

Ha estat ajornat fins a data propera, el Consell de Guerra d'oficials generals que s'havia de celebrar dissabte, per tal de veure i resoldre la causa instruída contra el senyor Josep Bordas de la Cuesta, ex-alcalde de Castell d'Empúries.

LA VISTA DE LA CAUSA PELS FETS DE BALAGUER

Ha estat assenyalada per al pròxim dia 5 d'abril la vista en Consell de Guerra d'oficials generals, pels fets ocorreguts el passat mes d'octubre a Balaguer.

CONSELL DE GUERRA PER A AVUI

Avui, a les deu del matí, a la sala de Consell de Guerra de Dependències Militars, tindrà lloc el Consell de Guerra de plaça, que ha de veure i resoldre la causa instruída pel tinent jutge instructor eventual, senyor Alfons Fernández Rourier, contra el paísà Evarist Pliny Anglada, pel suposat delictes de rebuelt militar.

Actuarà de defensor el lletrat senyor Amadeu Peig i Avel·la.

REQUISITORIES

Tomas Aparicio i Salvador (a) «Nan», fill de pares ignorats, domiciliat a Barcelona, de domicili desconegut, haurà de compareixer en el termini de deu dies, davant el Comandant Jutge instructor d'aquesta Divisió senyor Enric Bibiano i López, la residència oficial del qual és Rambla de Santa Mònica, núm. 22, bis, 2n, per a respondre dels càrrecs que li resulten en causa instruída contra d'ell; amb l'avertiment que, si no ho fa, serà declarat rebel.

Rafael Ripoll i Vilaplana (a) «Pustert», de pares, naturalesa i senyes personals ignorats, compareixerà, en el termini de deu dies, davant el Comandant Jutge instructor d'aquesta Divisió senyor Enric Bibiano i López, amb residència oficial a la Rambla de Santa Mònica, núm. 22, bis, 2n, per a respondre dels càrrecs que li resulten en la causa que hom li instrueix; amb l'avertiment que, si no ho fa, serà declarat rebel.

EL total de sense feina és de vint-i-cinc milions

DAQUESTES SON UNICAMENT LES DADES OFICIALS, MOLT PER SOTA DE LA REALITAT